

உ

சிவமயம்.

—0—

அருட்பெருஞ்ஜோதி.

ஷடாந்தசமரசசுத்தசன்மாரீக்க

தீபிகை.

—0—

இ து

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தமையன் பெளத்திரரும்,
பிரசங்கரத்தினாகரம் சி. வடிவேலுபிள்ளை யவர்கள் தமையன்
வித்வான் சி. நமச்சிவாயபிள்ளை யவர்கள்

ஜேஷ்ட குமாரருமாகிய

சி. இரத்தினசபாபதிபிள்ளை யவர்கள்

இ ய ற் ற,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மஹாவித்துவான்

சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

—0—

சென்னை,

பண்டித மித்திர அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

இதன் விலை அணு - ௮.

அறி வி ப் பு .

இனி அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

சன்மார்க்க போதம்.

சமரச அகவல்.

உத்தரஞான சிதம்பர வேண்பா.

சமரச இலக்கண வினா விடை.

உ
சிறப்புப்பாயிரம்.

—*—

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து மகாவித்துவான்
சித்தார்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசந்தரமுதலியாரவர்க றியற்றிய
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

அருவமு முருவமு மருவுரு வதுவு
மொருபெரு முதலென வுலகந் தேர்வான்
பொதுவாய் விளங்கிப் பொற்புற வேங்குபு
விதுதவழ் குடுமி வியப்பிற் றழீஇப்
பொன்வரை யென்னுப் பொலிவி னி, றீஇ
மின்மலி கன்க மேயப் பெற்ற
வம்பல நாப்ப னுனந்த நிர்த்தன
மும்பர் பராவ வுலகையி னுளுற்று
நம்நட ராஜ னற்சரண் வழுத்த
வம்ம வம்ம வளவில் கவிகள்
தேன்கற் கண்டு சீனி முப்பழ
மான்றரு வமுத மளவிய சவையினு
பிக்க வினிக்கவு மேவிய வன்பர்
நெக்குநெக் குநகவு நேர்மையின் பாடிய
வருட்பிர காச வள்ள லென்னத்
தெருட்டுமே தினியிற் றிகழ நின்ற
வராமங் களுறு மமல வடலூ
ரிராம லிங்க வேந்தல் ரோதர
னெனவவ தரித்த வெழிற் சபாபதிவே
ளனவற் கினிய வருமைப் பெளத்திர
னிமிழ்பிர சங்க விரத்தி னாகரந்
தமிழறி வடிவேற் றமைய னாக

வமிச முற்ற வருங்கலை தேர்ந்த
 நமசி வாய னற்றவப் புத்திரன்
 சீர்கரு ணீகச் செல்வர் மரபிற்
 பேர்பெற வந்த பிரபல வறிஞன்
 முந்திய தெலுங்கு மொழிபயில் கின்ற
 பந்தர் நகரின் பாங்கர் சமைந்த
 பாவனைச் செல்ல பல்லி யரசன்
 தேவர கோடை சீர்சமஸ் தானம்
 பண்டித னாகிப் பன்னிரண் டாண்டங்
 கெண்டிசை யும்புக ழியம்ப வாழ்ந்தோன்
 கருதரு மெண்ணில கருவிநூல் சாத்திரத்
 திருதய முணர்ந்த விரத்தின சபாபதி
 மருமமாச் சூழ்ந்த மந்தண மெவையுங்
 கருணையா யவனியிற் கழற வெண்ணுபு
 திருமந் திரமுந் திருவருட் பாவு
 மிருநூல் களுமே யேற்றவா தாரமாச்
 சுத்தசந் மார்க்கச் சூட்சிபு மேமச்
 சித்தியுஞ் சமயச் சித்தி நிலைகளுள்
 தத்துவ நீக்கமுஞ் சாகாக் கல்வியுஞ்
 சுத்தம் பிரணவம் சூட்சும ஞானமும்
 வித்தையின் விளங்கு விசேடசா மான்யமு
 முத்தர பூர்வ வுயர்சித் தார்தமு
 மூவகைப் பாடிய முடிவு மைந்தெழுத்
 தாம்வகை விளக்கமு மவற்றின் பொருளு
 மருங்கலை யின்னமு மனைக மாகச்
 சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்துச்
 சடாந்த சமரச வேதசன் மார்க்கநூல்
 தடாரிபோன் முழங்கத் தானியற்றினே.

சாத்திரகவிகள்.

—*—

பெங்களுர் அருட்பெருஞ்சோதி சபையின் தாபகரும்,
சடாந்த சமரச சத்த சன்மார்க்க சங்கத்தாருள் ஒருவருமாகிய
மகாவித்வான் சித்தாந்தரத்நாகரம் அ வேங்கடசப்புள்ளி
அவர்கள் கருத்து.

அறுசீர்க்கழி நெடிஷடியாகிரிய விருத்தம்.

அருட்கிரண பாணுவெனவகத்திபிர
மிரித்தருள்வான வதரித்தோன்
தெருட்கிரண மதிஞர் புகழிராமலிங்க
நாமவருட் சித்தன்மேனாண்
மருட்கிரண மாயையினன் மாழாந்த
மாந்தருய்ய வழங்கும் வாய்மைப்
பொருட்கிரணச் சடாந்த சமரச சத்த
• சன்மார்க்கம் புவிமேலோங்க.

(1)

அன்னவருட் பிரகாச வள்ளலடி
யார்க்கருளு மான்மபோத
மென்னவருஞான விசாரத்தெளிவின்
சிந்தனையா லிதயந்தேறித்
தன்ன துரை முழுதுமம்மான் வாய்மலர்ந்த
தூமொழிபுஞ் சார்ந்திலங்க
நன்னயஞ்சேர் சமரசமுங்காய சித்தி
யேமசித்தி நலமுந்தோன்ற.

(2)

கடந்தவரும் பவஞ்சநெறி தொடர்ந்தவரும்

படித்தளவிற் கரங்குவிக்க

நடந்தருசிற் சபாநாதரனவரத

தாண்டவத்தை நவிறூறிற்குஞ்

சுடந்தசமரச சுத்த சன்மார்க்க

தீபிகைப் பேர்தரித்த நூலை

மடந்தவிரத்திடன் குலவமேனோக்கித்

தானுக்கி வழங்கினால்.

(3)

வழங்கினவன் யாவனெனில் வடற்கணநூட்

பிரகாச வள்ளலென்றே

முழங்குசிறப் பபிதான னிராமலிங்கப்

பெருந்தகைக்கு முன்னோன் பன்னால்

பழம்பொருடேர் சபாபதிவேடரு நமச்சுவாய

மகிபன்னேர் செல்வன்

கிழங்கெடுக்கு மெய்புரவோ னிரத்தின

சபாபதிப்பேர் கிளர்வல்லோனே.

(4)

இனையவனோர் பெரியவனோ வியற்றியதும்

பெருநூலோ வெனவெள்ளேன்மின்

பனையளவாந் தருநிழலைத் தினையளவாம்

பனித்துளிபுட் பார்க்கிலீரோ

கனைகடலுண்டவர் வடிவை யெள்ளுவரோ

விராமலிங்கர் கடைக்கண்ணோக்கிற்

புண்கருணைக் கிலக்கான பேரனிவனறிவாழம்

புகலற் பாற்றோ.

(5)

சீரானன் றேவர்கோட்டைச் செல்லப்பல்லி
 மன்னன் றெளிவுமேவ
 வாராயும் பன்னூலுமவற் குணத்தும்
 புலவனென வாங்கிருந்தோன்
 பேராலுங் குணத்தாலு நல்லவரதனமாகப்
 பிறங்கா நின்றோன்
 தாராளமாவழங்குஞ் சன்மார்க்க தீபிகைநூ
 றழைகூமாதோ.

(6)

————— 0 —————

சென்னை மாஜி - இந்து ஜனபூஷணி பத்திராதிபர்
 வித்வான் - திருமயிலை வி. சுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
 அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

—————

சித்திதரும் புருடார்த்த நான்கமைபுஞ்
 சின்மயா னந்த ஞான
 பத்திதருஞ் சன்மார்க்க நிலையறியப்
 பரிந்துதிரு மூலர் முன்செய்
 முத்திதரு மந்திரத்தி னுட்பொருளு
 முதறிஞ ருவகை கொள்ளச்
 சத்திதருந் திருவ ருட்பாக் கனியிலு றுஞ்
 சாரமதைத் தக்கார்க் கெல்லாம்.

பெருமைசிதம் பரவிரத்தன் சபாபதியாம்
 பிள்ளைப்பேர் பெற்ற சீலன்
 றிருவருளாற் சடாந்தசம ரசவேத
 சத்தசன் மார்க்கதீ பிகையென்றேது
 மருமைநூற் செய்ததற் கரியபிர
 மாணங்க ளாய்ந் தெடுத்தே
 ஒருமைவிறை செந்தமிழில் வசனகா
 வியமாக வுரைத்தா னன்றே.

— 0 —

சென்னைக் கிரிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர்
 ராக்காடு - இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
 அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

—

மமரகற்றுந் திருவருட்பா வாய்மலர்ந்த
 வள்ளலுக்கு மகிழ்செய் பேர்ன்
 குமரனையே நிகர்கல்வி கொளுமிரத்தன்
 சபாபதிப்பேர் கொளுநா வல்லோன்
 தமரநீர் சலவவனிப் புலவர்களி
 கூர்ந்திடவே தருச டாந்த
 சமரசசன் மார்க்கசுத்த தீபிகையின்
 சிறப்பதனைச் சாற்றலாமோ.

மஹா வித்வான் - புரசை அஷ்டாவதானம்
 சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கரி லொருவரும்
 சென்னைத் தொண்டைமண்டலம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்த் தலைமை
 பண்டிதருமாகிய திருமழிசை - வீரசிம்மாசனமடம்
 ஸ்ரீ சாந்தலிங்க ஸ்வாமிகளாதினம்
 வித்வான், சிவப்பிரகாசய்யரவர்களியற்றியது.

திருஞானச் சிதம்பர மிராமலிங்கேந்திரன்
 றமையன் சபாபதிமால் பௌத்ரனென்ன
 வருமசிவாயவேள் மைந்தன் கல்வி
 வளந்திகழி ரத்தினசபாபதிப்பேர்
 தருவனையவா மாத்தியகுலன் சடாந்த
 சமரச சத்த சன்மார்க்க தீபிகையாநூலை
 யுருமருவுமுலர் நூற்குரையாய்ச் செய்தே
 யுலகிநற்கீர்த்திட்டதிற னுவக்கற் பாற்றே.

— 0 —

சென்னை இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்
 கோ - வடிவேலு செட்டியாரவர்க ளியற்றிய
 அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

சன்மார்க்க முறுமார்க்க மெனக்கொண்டிங்
 கருள் புரிந்து தவரா வாய்மை
 பன்மார்க்கத் தாலுரைத்த வள்ளலார்
 பணித்தவற்றின் பயனை யெல்லாஞ்

சொன்மார்க்கத் தெவருமுற்றுச் சுகம்பெறச்
 சடாந்தசமரச மாஞ்சுத்த
 சன்மார்க்க தீபினகரத் தினசபா
 பதியியற்றிச் சார்ந்தான் சீரே.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தமையன் மருகரும்,
 சமரசவேத சுத்தசன்மார்க்க சங்கத்து மஹா வித்வான்களி
 லொருவருமாகிய சைவபுராணிகர்
 பொ - சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் குமாரர்
 பொ - பரமசிவம் பிள்ளையவர்க ளியற்றிய
 அறுசீர்க்கழிநெடி-லாசிரிய விருத்தம்.

மன்னியநல் ஷடாந்த சமரசவேத
 வுண்மையினை மகியோர்தேறத்
 தன்னி கரில்லரிய சன்மார்க்கதீ
 பிகையெனுநால் சதுராச்செய்தான்
 மன்னியநம்மருட்கோமான் வடலூர்ஞா
 னச்சீமான் வழியுதித்த
 நன்னயன் சிதம்பர ரத்தினசபா
 பதியென்னு நாவலோனே.

சிதம்பரம் - பிராமணகுலம் மகான் சிவப்பிரகாசயதீஸ்வரர்
 சீடர்களிலொருவரும் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம்
 பூவை - கலியாண சந்தரமுதலியாரவர்கள்
 மாணாக்கர்களி லொருவருமாகிய
 காவித்தண்டலம்-மதுரகவி ஜோதிட வாருட கணிதப்புலமை
 சு - ஆறுமுகசுவாமிகள் இயற்றியது.

முத்தியினுக்கிலக்காகும் ஷடாந்த சமரசவேத
 முடிவைத் தேர்ந்து
 சுத்தசன்மார்க்க தீபிகையெனவோர்
 பனுவலினைச் சுகமாச்செய்தான்
 பத்திரெறியினைப் பயக்கு நன்மார்க்கத்
 துறையனைத்து பண்பிற்றேர்ந்த
 புத்தியிசுஞ் சிதம்பர ரத்தினசபாபதி
 யென்னும் புலவன்றானே.

—o—

சென்னை இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்
 கோ - வடிவேலு செட்டியாரவர்கள்
 மாணவரி லொருவராகிய
 தே - கிருஷ்ணசாமிப் பாவலரவர்க ளியற்றிய
 அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

—

தெருட்டருஞ்சி வானந்த நன்னிலையைத்
 திகழ்பெறநற் சீடர்க்கூட்டு

மருட்பிரகா சன்னடிக்கே யன்பு'விகுந்
 தவன்வழியே யார்ந்த செம்மன்
 மருட்பிறவி யிரியஷடாந் தசமரச
 சுத்தசன் மார்க்க தீபம்
 பொருட்பொலிவிங் குறமொழிந்தா
 னிரத்தின சபாபதியென் புனிதன் மாதேதா

திருச்சிற்றம்பலம்.
அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருக்கருணை.

ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க திபிகை.

மு க ஷ ரை .

— 0 —

“அருளுங் கயமுகத் தண்ணல் பாதமும்
பொருளுயு சண்முகப் பிணிதன் றுள்களும்
தெருளுந் சிவபிரான் செம்பொற் கஞ்சமும்
மருளறநாடொழும் வணங்கி யேத்துவாம்.”

வேதாகமேதிகாச புராணசாததிசங்கள் ஆன்மகோடி-
களகன்மத்திற்குத் தக்கபடிபொருள் கொடுத்துக்கொண்டி-
ருத்தலின் அவற்றிற்கேற்பட்ட பாஷ்யங்கள்பலவாய், சமய-
ங்கள்பலவாய், கொள்கைகள்பலவாய், சாதனங்கள்பலவாய்,
ஒழுக்கங்கள்பலவாய் விரிந்தன. ஆபினும்அவ்வவற்றால்பிரதி-
பாதிக்கப்படும் உண்மைப்பொருளொன்றேயென்பதும் அத-
னையரிதற்கேற்ற அறிவு எல்லாருக்கும் பொதுஎன்பதும்நிச்-
சபமாகலின், அத்தகையஅரியபெரிய விஷயமாகிய அனுபவ-
த்தினைக் கரதலாமலகமெனக் காட்டத்திருவருளை முன்னி-
ட்டுக்கொண்டு வெளிவந்தது ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்-
மார்க்கதிபிகை என்னும் சாத்திரம். இதுஅளவைநூலிற்குநி-
த்தபிரமாணங்கட்கு முறணுறுதபடி சாமானியமாகவும்விசே-
டமாகவும் விடயங்களைவிளக்கும், இந்திரியகரண ஜீவஆன்ம-
வொழுக்கங்களிற்கிறந்தாரக்கு இச்சாஸ்திரம்அந்தார்முகபாவ-
னையில் வினைந்தநூலாகக் காண்பர். அவ்வொழுக்கங்களில்
மாறுபட்டார் பகிர்முகபாவனையில் வினைந்த நூலாகக் கா

ண்பர். இதுவாழையடிவாழையென வந்ததிருநூட்ட மரபின ரனுபவித்தற்கேற்ற சன்மார்க்கஞான பொர்வெஷமாம். ஆங்காங்குள்ள பரிபாஷா சொற்களுக்குப்பொருள் மூன்பின் முரணது இடநோக்கிக் கிரகித்தல்மரபாம். இதில் மூக்கியமாக அனுபந்த சதுட்டயம், ஷடார்தம், சமரசம், சத்தம், சன்மார்க்கம், சத்து, சத்தம், சமயசன்மார்க்கம், மதசன்மார்க்கம், சத்தசன்மார்க்கம், ஏமளித்தை என்ற தலைப்பெயர்களுடன் கூடிவிளங்கி ஒவ்வொன்றும் பற்பல உட்பிரிவுகளைப் பெற்று வைதிகசீலர் பலரும் கொண்டாடத்தக்கதாயது. திருவருட்பிரகாசவள்ளலாருக்கு அடிமைபூண்டொழுகும் நியமத்தினாலும் அப்பெருமான் திருவருள் உணர்த்தப்பெற்ற அருள் உணர்ச்சியினாலும் விளங்கிய சமரச சன்மார்க்கவிளக்கம் இனையது என ஒருவாறு சிறியேன் புன்மதியிற்றேன்றிய வண்ணம் இத்தீபிகையை உலோகோபகாரமாக வெளிபிட்டதுணிர்தனன். இவ்வசனநடையால் இயற்றப்பட்ட இந்நூலில் திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் பற்பல சமயங்களில் தமது பக்தஜனங்களுக்கு உபதேசித்தருளிய காலையில் வெளிப்பட்ட ஆப்தவசனக் குறிப்புகளைப் பெரும்பாலும் தழுவி யுள்ளேன். அவற்றிற்கு மேற்கோளாகத் திருமந்திரத்தின் கண்ணுள்ள பிரமாணங்களையுந் திருவருட்பாவிற் கண்ட அநுபவஞானப் பாசரங்களை யு மெடுத்தாண்டுள்ளேன். சமரசஞானபவிகளாகும் ஞானச்செல்வர்கள் இந்நூலின்கண் குற்றங்கவனியாது குணத்தையே பாராட்டிக்கொண்டருள்வர் எனப் பணிவொடு பிரார்த்திக்கின்றேன். நூல் முழுவதனையும் பொறுமையாயும் நுண்மையாயும் ஆய்ந்த பின்னரே அருமைபெருமை விளங்குமாகலின் மூன்றுரைசிய இவ்வளவில் நிறுத்திக்கொண்டனம். சபம்.

தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்சோதி.

சி. இர.

திருச்சிற்றமபலம.

அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை.

ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

சித்திவநாயகர் வணக்கம்

நன்மார்க்க மீதென்று நான்மறை பின் செம்பொருளைப்
பன்மார்க்கா யாரும் பரிநதுணர்வா—என்மார்க்க
அத்திபினுக் கேற்றநூல் செய்திடற்கிங் கென்மனமே
அத்திவி நாயகனைச் சேர்.

அலைய டீகம்.

கற்றவர்கள் காசினியிற் கனிவாக, கன்மவினைப்
பற்றவே பகர்ந்தநூற் பட்டுநூ லேயடைய
உற்றவருங் கலைகளினி லொருசிறிது முணராக
சிற்றறிஞன் ளசய்தநூற் சிலநதிநூ னிகர்த்துமால்.

வேதாசாமங்களின் துண்பொருளையும் அதனைச் சுருக்
கியும் விரித்துங் கூறாம சுருதிஸமிருதி புராண இதிகாசங்
களின் உள்ளக்கிடைக்கையும் தமிழமக்கள் உண்மை நிலை
கண்டு எளிதில் உய்யும்வண்ணம் பரமாத்மசுகாமணிகளாய்த
திருவவதாரஞ் செய்து வேதாசாமங்களின் துண்பொருளை
தேவாராதி வாயிலாக ஐயந்திரிபற உணர்த்திய திருஞான
சம்பந்தமூர்த்தி முதலிய பரமாதாரியர்களானு இருதயசதை

சு ஷடாந்த சமாச உத்தரன்மார்க்க தீபிகை.

யும் சுவானுபூதிவாயிலாகச் செவ்வனே யுணர்ச்சும் திருவரு
ட்பிரகாசவள்ளலார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவருட்பா
வில் பெறப்படுகின்ற ஷடாந்த சமாச உத்த சன்மார்க்கத்தின்
சொருபத்தைச் செவ்வனேயுணராதது மாறுபடுகின்றவரது
மயக்கமகலுமாறு ஷடாந்த சமாச உத்தசன்மார்க்கதீபிகை
சாதுக்களின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற வெழுதலாயினேன்.

அநுபந்த சதுட்டயமுணராவிடத்துப் படிப்போர்க்கு
நாலில் பிரவிர்த்தியுண்டாகாமையின் முன்னர் அவையறியத்
தக்கனவாம்.

அநுபந்தசதுட்டயம்.

விஷயம்சன்மார்க்கம்.

இச்சன்மார்க்கந் தாதமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம்,
சகமார்க்கம் சன்மார்க்கமென நால்வகைத்தாம். இவற்றின்
பொருள் கடவுளுக்கு அடிமையாதல், புத்திராதல், கினைக
னாதல், * முதல்வன்மயமாதல் என்பன. ஈற்றது சரியை,
கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் சாதன நான்கனுள்
நான்காவதாய் * ஞானத்தில் யோகமாம். இதனை வேதாக
மங்கள். நிவிர்த்திமார்க்கமெனக் கூறும் பிரவிர்த்திமார்க்கம்

* முதல்வன்மயமாதல் என்றது, கருடோகம்பாவனைபோலச்
சிலோகம் பாவனைகூடியிருத்தல்.

* இது ஞானத்தில் யோகமாக மேற்பட்ட பரபோகம் திருவ
ருள் வியாபகத்தில் அடிக்ந்தலென்றபடியாம்.

ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்த்த சிபிகை. 6

கர்மகாண்டத்திலும் நிவர்த்திமார்க்கம் ஞானகாண்டத்திலும் கூறப்படுகின்றன.

ஆணவத்தால் முக்குண சமபாதமுடைய ஜீவர்கள் குணமற்றதை யுபாசித்துச் சுத்தமாதிகளை யடைவது மிக வருத்தமாதலின் முதலில் சகுணப்பிரமமாகிய அஷ்ட முகூர்த்தங்களை உபாசித்து அதனால் சகுணமுத்திவாய்க்கப்பெற்றவர்கட்கே பின்னர் நிர்க்குண முத்தியென்னுஞ் சுத்தமாதிகளுண்டாம். இவற்றைப் பிபீலிகாமார்க்கமெனக் கூறுவர். ஞானயோகமாந்தர்கள் சுத்தமாதிகளை அடைய மவ்வியக் தகதியை விகங்கமார்க்கமெனப் பலபடவிரித்து ஆன்றோர் கூறுவதால் அதுசன்மார்க்கமெனப் பொதுப்படக் கூறப்பட்டது.

தீருவருட்பா.

மார்க்கமெலாமொன்றாகுமாந்லத்தீர்வாய்மைபிது
தூக்கமெலாநீக்கித்துணிந்துளத்தே—யேக்கம்விட்டுச்
சன்மார்க்கசங்கத்தைச்சார்ந்திடுமின்சத்தியநீர்
நன்மார்க்கஞ்சேர்வீரிந்நாள்.

இந்தாலினுக்கு முன்னால் திருவருட்பாவாகலினாலும், அவ்வருட்பா திருமந்திரத்தினை யாதாரமாகப் பிறந்தமையானும் அம்முறைபற்றி அருட்பா முந்தியும் திருமந்திரம் பித்தியாகக் காட்டப்பட்டது.

திருட்கிரீர்.

மார்க்கஞ்சன்மார்க்கிகள் கிட்டவகுப்பது
 மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமேயன் நிமற்றொன்றில்லை
 மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமெனுநெறிவைகாதேதார்
 மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமாஞ்சித்தயோசமே.

சம்பந்தம்.

என்குணத்தனாகிய இறைவனதருளே உயிர் பரமெ
 னும் பகுதிமுதற்படியாம். அந்வயவியதிரேங்களால் சா
 மானிய விசேடமாகிய விடயத்திற்கும் அவ்விடயத்தைக்
 கூறும் நூலாக்குமுள்ள தொடர்பு சம்பந்தமாம். அது குரு
 சீடன் என்னும் பரம்பரைத்தொடர்பும், தந்நைதமகன் என்
 னுங்கால் வழித்தொடர்புமாம். ஈண்டு அந்வயம் பிரமேயம்
 அபிதேயமென விருவகைதது. பிரமேயம்-எட்டென்னும்
 அகரவுயிரும் இரண்டென்னும் உகரவுயிருங்கூடிய பத்தென்
 னும் யகரம். அபிதேயம்பூதமுதல்நாததத்துவ மீரூயுள்
 ளவை. பிரமேயம் உயிர்ப்பரமெனவும், அபிதேயம் பூத
 மெனவும் கூறுவதில் பூ என்பதற்கு மலர்ந்தது பிரகாசம்
 எனவும், த-என்பதற்கு சடித்தது காரியம் எனவும்,
 ம்-என்பதற்கு ஊன்றியது நிலைஎனவும் பொருளாம். என
 வே அதற்கு நிலைபெற்ற காரிய அகந்ப்பிரகாச மென்றும்
 பூதகாரிய அகந்நிவென்றும் பெயராம். பூ-என்பதில் உகர
 உயிரும், தம்-என்பதில் அகரவுயிருங்கூடியதொகை அ-

ஷ்டார்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௭

உம், உ-உம், ஆகப்பத்தாகிய யகரமாம். இவைபத்தும் பொது ஸ்தானங்களாகச் சன்மார்க்க பாதத்திற் சொல்லப் படுவனவாம். அவை மண், ஜலம், அகல், காற்று, வான், பிரகிருதி, மாயை, சூரியன், சந்திரன், ஆத்மா என்பனவாம். இவை அபிதேயமெனவும் எட்டிரண்டால் உயிர்பரமெனவும் பத்து பொது ஸ்தானங்களெனவுங் கூறப்படும். இவற்றின் அநுபவம் நவநிலை அவை விந்து நாதம் பரவிந்து பரநாதம் அபரவிந்து அபரநாதம் திக்கி ஷாந்தம் அதிக்கிராந்தம் அருள் என்பன.

தீருவாநீடா.

எட்டிரண்டென்பனவியலுமுற்படியென
அட்டநின்றேறங்கியவருட்பெருஞ்சோதி.

தீருமந்தீரம்.

எட்டுமிரண்டுமினிதற்கின்றிலர்
எட்டுமிரண்டுமறியாதவேழைகள்
எட்டுமிரண்டுமிருமுன்றுநான்கென
பட்டதுசித்தார்தசன்மார்க்கபாதமே.

பயன்.

சாகாக்கல்வி, கடவுணிலை, தத்துவநிக்ரகம், ஏமசித்தி
யென்னு மிவற்றால் என்றும் அழியாத சுத்தம், பிரணவம்,
ஞானம் என்கிற எல்லாம் வல்ல சர்வதித்தி வல்லபங்களாய்

அ ஷ்டாரந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க நீபிலைக.

பெற்று அவற்றால் அருட்போகம், அனந்தபோகம், சிவ போகம் முதலிய நித்தியபோகங்களை அநுபவித்தப்பயனும்.

திருவந்திபா.

சாகாதகல்வித்தரமறிதல்வேண்டுமென்றும்
வேகாசகாலுணர்தல்வேண்டுமுடன்—சாகாத
தலையறிதல்வேண்டுந்தனியருளாலுண்மை
நிலையடைதல்வேண்டும்நிலத்து.

திருமதிமம்.

காலுந்தலையுமறியார்கலதிகள்
காலந்தசத்தியருளென்பர்காரணம்
பாலொன்றுஞானமேபண்பார்தலையுயிர்
காலந்தஞானத்தைக்காட்டவீடாகுமே.

அதிகாரி.

இருக்கு, யஜூர், சாமம், அதர்வணமென்னு நான்கு வேதங்கண் முடிவினும், தந்திர, மந்திர, உபதேச கலைக ளென்னு மாகமங்கள் முடிவினும், பூர்வ உத்தர, பூரவோத் தர, உத்தரோத்தரமாக வழங்குங் கர்மகாண்ட ஞானகாண்டத்துள் கூறும் பரவெளி நடனமாகிய கிற்சபா தரிசனத் தையிற்றாற் கூறுகின்றமையால் இதற்கு அதிகாரிகள் யோகமாந்தர்கள். முக்குற்றங்கள் கிரய்பிய மோகமாந்தர்களானுதிகாரிகள், முக்குற்றங்களாவன; காமம், வெகுளி, மய

ஷடாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௯

க்கம் என்பன. யோகமாந்தர்கள்சித்தபூமிகளில்உழலல் உறக்க நிலையற்று நிருத்தம், ஏகாக்கிரமென்னும் தன்னிலையும் ஒருவழி நிலையுமுடையவர்கள். வாழையினிடத்துஅக்நி செல்லாததுபோல யோகமாந்தர்தட்டு இது விளங்காதாதலால் அவர்கள் அனாதிகாரிகள். காய்ந்த கட்டையினிடத்து அதிசீக்கிரம் அக்நி பற்றுவதுபோல அதிதீவிர பக்குவமுடைய யோகமாந்தர்க்கு நன்குவிளங்குவதால் அவர்கள் அதிகாரிகளாவர்.

திருவருட்பா.

ஆகமாந்தமூவேதத்தினந்தமுமறையும
பாகமாம்பரவெளிநடம்பரவுவீருலகீர்
யோகமாந்தருக்குரைத்திலேனிதுசுகமுன்னும்
யோகமாந்தர்க்குக்காலமுண்டாகவுரைத்தேன்.

திருமந்திரம்.

மூன்றுளகுற்றம்முழுதுநலிவன
மான்றிருநீங்கியங்கிக்கிடந்தன
மூன்றிணைநீங்கியேநீங்கினர்நீங்காதார்
மூன்றினுட்பட்டுமுடிநின்றவாரே.

ஷடாந்தம் (எ-து) வேதாந்த, சித்தாந்த, நாதாந்த யோகாந்த, போதாந்த, காலாந்தம்.

சமரசவேதம் (எ-து) அந்தவாறிலும் நீக்கமின்றி நின்ற லெதுவோ அதுவே சிவம் பிரமமெனும் அறிவு, அதனைத் தெரிவிப்பதே சமரசவேதமாம்.

கூடு ஷடாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

சத்தம் (எ-து) ஒன்றுமல்லாதது எல்லாமுடையது.

சன்மார்க்கம் (எ - து) சத்-மார்க்கம் சத்தென்னும் பொருளினுண்மையை தெரிவிக்கும் வழி.

திருநாட்பா.

தத்துவத்துப்புறந்தானும்பொடி
சத்தார்திருநடநான்காணல்வேண்டும்
கொத்தலுவித்தைகுறிப்பாயோதோழி
குறியாதுலகில்வெறிப்பாயோதோழி.

என்றபடி சத்-சர்வசொருபத்தன்மையுடைய திருநட
னம், சத்பிரமம், அக்ஷரம், அவ்வியாகிருதம் ஆன்மா என்
னு மிவை ஒருபொருள்குறித்த சொற்கள்.

பிரமம் - இன்பவடிவமானது.

ஆன்மா - சொருபவாசகமானது.

அக்ஷரம் - எஞ்ஞான்று மொருதகைத்தாய் அதுபல
வடிவமாயிருபது. க்ஷரம் (நாச) மற்றது.

அவ்வியாகிருதம் (எ-து) வியாகிருதமென்பது உலகந்
தோற்றுவதற்குத் தகுதியான தூயதசையைக்குறிக்கின்ற
அன்னனும் எதிர்மறை உபசருக்கத்தால் நுண்ணிய காலத்
தை குறிக்கின்றது. ஒரு பொருளுடைய இதுலகும்

ஷ்டாரநத சமரச சத்தசனமாக்க தீய்கை, ௧௧

தசைகளைச் சுகம் பிரமம் என்னும் மொழிகளால் கூறப்படுகின்றன, ஆதலால் சத்பிரமம் அகூதரம அவ்வியாகிருதம் ஆன்மா ஆக ஐந்து மொழிகட்கும் ஒரே பொருள் என்றுணர்க.

சத்ப்ரன்பதுபறநி சாமவேதசாந்தோக்கிய உபநிஷத்து கிருட்டிக்குழன் ஆன்மா ஒருவனாகிச் சத்ரூபமாயிருந்தான், பலவாகப் பிறக்கின்றவனாகின்றனெனச் சங்கற்பித்தான், பின்பு தேஜஸு ஒளியையுடைய தீயப் படைத்தான், தீயினின்றும் உருவமுடைய பொறிகள் அநேகமாய் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றனவோ அவ்வாறே ஆன்மாவினின்று ஜீவர்கள் பிரக்கின்றுர்கள் என்று கூறுவதற்கு.

திருவாரூபா.

பரமதனோடு குயிர்கள் கற்பனையே யெல்லாம் பகர் சிவமேயென வுணர்ந்தோமாதலினால் நாமே, பிரமமெனப் பிறர்க்குரைத்துப் பெறங்கிவழிந்தாங்கே பேசுகின்றபெரிய வர்தம் பெரியமதம் பிடியேல், உரம்குபேருவ குயிர்கள் பரமவை காரியத்தாலுள்ளானவே காரணத்தாலுள்ளான கில்லனவே தரும்குபேரு ளொளியாற் சிவமயமே யெல்லாந் தாமெனவேயுணர்வது சன்மார்க்கநெறி பிடியே.

சமரசம்.

மைத்திரேய சாசை என்னுஞ் சருதியில் ஆன்மாவின் திறம் மூவகைப்பட்டிருக்கும் அவை பிரமன்,

கஉ ஷ்டார்த்த சமரச சக்தசன்மார்க்க தீரிகை.

விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும்வடிவத்தை யுடையது அறிவு விளக்கமானது அவற்றுள் இராஜதகுணத்தின் கூறு பிரமன். சத்துவகுணத்தின் கூறுவிஷ்ணு, * தமோகுணத்தின் கூறு *ருத்திரன். அச்சிவன் ஒருவனே சிருட்டித்தி சங்காரத் தொழில்களை அடையும் பொருட்டுப் பெயராலும் தொழிலாலும் பேதமடைகின்றனென்று கூறப்பட்டமையால் சத்தென்னும் பொருளில் ஆன்மா அடங்கியதால் சமரசம்வருவிக்கப்பட்டது. சத்துவகுணத்தின் கூறுவிஷ்ணு என்ற தற்குக்காரணம் விஷ்ணு வியாச உருவமடைந்து எல்லாவுயிர்களும் இன்பம் அடையும்பொருட்டு வேதப்பிரிவுகளைச் செய்து சமயமத சன்மார்க்கங்களை விளக்கிமைபற்றியும், காத்தல் தொழிலைப்பற்றியும் அங்ஙனங் கூறற் கிசைந்தது.

திருவாநீட்பா.

பிரமமென்றுஞ்சிவமென்றும்பேசுகின்றநிலைதான்

பெருநிலையெயிர்நிலையிற் பேதமுண்டோவெனவே
தாமறியவினவுகின்றாய்தேதாழியிதுகேண்

சுமரசசன்மார்க்கநிலைசார்தியெனிலறிவாய்
திரமுறவாயினுமெல்லாமாகியல்லாதாகுந்

திருவருளாம்வெளிவிளங்கவிளங்குதனிப்பொருளாஞ்
சிரமுறுமோர்பொதுவுண்மைச்சிவம்பிரமமுடியே

திகழ்மறையாகமம்புகலுந்திறனிதுகண்டறியே.

* தமோகுணமென்றது அவ்வுருத்திரன் தொழிலை நோக்கியாம்.

* ஈண்டு உருத்திரனென்றது குணருத்திரனை.

சுத்தம்.

சத்ருபமும், ஞானவடிவமும் முடிவற்றதும் பல முளை களையுடைய மஹா மாயையோடுங்கூடி வேறுபட்டிருப்பதும் ஞானம் பலம் தொழிலென்னு மியற்கை யிலக்கணங்க ளையுமுடையது. சுத்தம். அச்சத்தத்தில் ஆன்மாவும் ஆன் மாவில் ஆகாயமும் ஆகாயத்தில் வாயுயும் வாயுவில் தீயும் தீயில் நீரும் நீரில் மண்ணும், மண்ணில் பைங்கூழும், பைங்கூழில் அந்நமும், அந்நத்தில் புருடனும் * பிறந்தன. புருடன் என்ற வாக்கியத்தால் அது கைகால் முதலிய அவயவங்களோடுகூடியிருக்குந் தனுக்கரணங்கள் பிறப்பதற்கு ஏதுவாயது. அத்தனுக்கரணங்கள் பிரமன்முதல் ஸ்தம்பம் வரையிலுள்ளன. அவற்றுள் ஸ்தம்பம் துண்ணியதோர் ஐந்து. பிரமன் நித்தியத்துவமுடையவன். நித்திய பிரமன் தோன்றுவதற்கு காரணம் வேண்டாதாயினும் அநித்தியமான உடம்பு பிறப்பதற்கு காரணம் வேண்டுமாதலின் இரணியகருபன், விராட்புருடன், ஈசுரன், சதுமுகபிரமன் முதலாயினோர் காரணமாயினொரனு முண்மைகளை தெரிவிக்கு நிமித்தம் சுத்தம் வருவிக்கப்பட்டது.

சன்மார்க்கம்.

இச்சன்மார்க்கம் மூவகைப்படும் அவை சமயசன்மார்க்கம், மதசன்மார்க்கம், சுத்த சன்மார்க்கம் என்பன.

சமயசன்மார்க்கம். (எ-து.) சத்துவகுணத்தின் வாச்சியார்த்ததை இலட்சியஞ்செய்வது அதாவது சத்விசாரம்

* இம்முறையே உய்விடதச்சுத்தம்.

கச ஷடாத்த சமரச சுததசன்மார்க்க தீபிகை.

சத்பாத்திரம், கொல்லாமை, பொறுமை, ஜீவகாருணிய, ச
கரபத்தி முதலியவைகளாம்.

திருவாநீடபா.

உய்வதாமிதுநங்குருவாணையொன்றுரைப்பேன்
சைவமாதிசித்தநாதத்தும்மறைமுடித்தலத்தும்
நைவதின்றியாங்கதுகதுவாயது நமது
தெய்வமாகிய சிவபரம்பொருளெனத்தெளிவீர்.

இதுவுதது.

கீழக்குவெளுத்தது கருணை யருட்டேசாதிபு தயங்கி
டைத்த தெனதுளக்கமலவ் கிளந்ததெனதகத்தே, சமூக்கு
வெளுத்தது சாதியாச்சிரமாதாரஞ் சமய மதாசாரமெனச்
சண்டையிட்டகலக, வழக்குவெளுத்தது பலவாம் பொய்
ந்நூல் கற்றவச் தம்மனம் வெளுத்துவாய் வெளுத்து வாயுற
வாதித்த, மூழக்குவெளுத்தது சிவமே பொருளெனுஞ் சன்
மார்க்கமுழுநெறியிற் பரநாத முரசு முழங்கியதே.

திருவந்திரம்.

உள்ளம்பெருங்கேரயி லூனுடம்பாலயம்
வள்ளற்றிராணர்க்குவாய்கேரபுரவாசற்
றெள்ளத்தெளிந்தார்க்குச்சீவன்சிவலிங்கங்
கள்ளப்புலனைத்துங்காளாமணிவிளக்கே.

மேற்கூறிய பாக்களிற் குறித்த சிவபஞ்சாட்டிர ஞாய
-கூன் செய்தலவேண்டும்.

சீ எனபதன பொருள் பிழைக்கவும் இ.

ஷ்டாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௧௫

அவையாவன . வீந்து, நாதம், சகரவொற்று, அகரம், இகரம், ஆக ஓ-ங்கூடிய ஓர் உருவமாகிய சி.

சின என்பதில் சி அனாதியாய் மலமில்லாதது, வ-சர்வ வல்லபமுடையது.

சிவம் (எ-து) முற்றும் மலம் நீங்கியது. எங்ஙன மெனில், பசு - ஆன்மா - சிவம். பசு - முற்றுமலமுடையது, ஆன்மா-ஒருபங்கு மலமுடையது, சிவம் - முற்றும் மலம் நீங்கியது. ஆகலின் மலமுற்றும் நீங்கித் தயாவடிவ மாவதே சிவம்.

3ம சச்சிதானந்தம், அஃதாவது சி-சத்து, எல்லாமுடையதாய் விளங்குவது. வ-சித்து, எல்லாம்விளங்குவ தாயுள்ளது.

ம்-ஆனந்தம். இவ்விரண்டினு நிரம்பிய இன்பம், சிவ பஞ்சாட்சர அனுட்டானம்.

கிழக்கு - முகம், மேற்கு-கால், வடக்கு - வலக்கை, தெற்கு - இடக்கை. கொப்பூழ்-கொடிமரம், கொடிமரத்தி னளவு-உள்நாக்கு, வயற்றின் மேடு-பலிபீடம், ஆணவமல மாகிய பசு-நந்தி, மூலாதாரத்தினுள்ளங்கமே சிவலிங்கம், வாய்-கோபுரவாயில், சிரசு - சுவர்க்கம், காது - திக்குகள், கண்தள்-சூரிய சந்திரர்கள், நெற்றி-அக்ஷி, ஆண்ட அறிவு பீடகாசமுடையது, இடைபிங்கலை-கங்கை யமுனை நனைப்பு மறப்பு, புருவநடு - நெற்றிக்கண், திரிவேணி, திரீகூடம் - தியானயோகநீராடல் ஆண்டநிலையுமான, புருவமத்தியில்

கூசா ஷ்டாத்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீடிகை.

ஆன்ம அறிவு என்கிற காப்பூரத்தில் கடவுள் அருள் என்கிற தீபம் விளங்குவதாகப் பாவித்துப்பார்த்து அதில் பழகிக் கடவுளிடத்தே உண்மையாகிய அன்பையும், ஜீவர்க ளிடத்தே உண்மையாகிய காருண்யத்தையும் இடைவீடா மல் வைத்து ஒங்கார பஞ்சாட்சர ஞாபகம் சிவபஞ்சாட்சர ஞாபகஞ்செய்தலே சத்துவகுணத்தின் வாச்சியார்த்தத்தை இலட்சியஞ்செய்தல் இது சமயசன்மார்க்க முடிபு.

பி ர ம வி த் தை .

மதசன்மார்க்கம்.

திருவருட்பா.

“ சரியை நிலைநான்குமொருகிரியை நிலைநான் குந் தனியோக நிலைநான்குந் தனித்தனி கண்டறிந்தேன், உரிய சிவஞான நிலைநான்கு மருளொளியாலொன் றென்றாவறிந் தேன் மேலுண்மை நிலைபெற்றேன், அரிய சிவ சித்தாந்த வேதாந்த முதலாமாறந்த நிலையறிந்தேனப்பால் நின்றோற் கும், பெரிய சிவ வனுபவத்தாற் சமரச சன்மார்க்கம் பெற் றேனிங்கிறவாமை யுற்றேன்காண் டோழி ”:—என்றபடி.

மத சன்மார்க்கம் (எ-து.) சத்துவகுணத்தின் இலட் யார்த்தத்தையும் அதன் விளைவையுங் கொள்வது அது சோகவ, சிவோகம் நான் அவன் அவன் நான் என்னும் அதுபலம். அஃதாவது சத்துவகுணத்திற்கு மார்க்கம்

ஷ டாந்த சமஸ்த சந்திரன் பார்த்த சீபிகை. கீள்

ரிய வெட்பில் விளைவு தன் அடிமையாகப் பலரையும் பாவித்
 பார்க்கியே நனைப போல் பாவித்தல் சீனகளைப்போலப் பா
 முதலில் மகன்னைப்போலப்பாவித்தல், (2) ஸ்வாறே தான் கட
 அது அக அடிமையாகுதல், புத்திரஸூக்தல், சீனகனாகுதல்,
 1- மலர்ந்தான் மையாகுதல். இதற்கு நபவம் ரெல்விளைவித்தா
 வியது நபதில் 2- முசல தொடங்கிக் கிருகத்தில் சேர்க்கும் பரி
 யந்தம் அடங்கியிருத்தலே மாவாம். எங்ஙனமெனில் அது
 அகத்தும், புறத்தும், அடபபுறத்தும் புறப்புறத்து, முள்ள
 வைகளைப் பூர்வம், பூவாபூர்வம், உத்தரம், உத்தரோத்தரத்
 தாற்புத்திசித்தி வாய்ப்பதற் குறிபநர்மங்களை உணர்த்தும்.
 அகம் எ-து ஆன்மா, அடபபுறம்-எ-து ஜீவன். புறம் எ-து
 கரணங்கள் புறப்புறம் எ-து இந்திரியங்கள்.

பூர்வார்த்தமாவது- அடபபுறமாகிய இந்திரிய காட்சி
 யால் சிவனை நமஸ் கரிக்கின்றேன் என்பது.

பூர்வாபூர்வார்த்தமாவது புறமாகிய கரணக்காட்சியால்
 அனாதியில் மலவில்லாதவனாகியும் உல்லாமுடைய வனாகியு
 முள்ள சிவத்திற்கு எனது கரணவுள்ளங்களைச் சமர்ப்பிக்கின்
 றேன் என்பது.

உத்தரார்த்தமாவது அகபபுறமாகிய ஜீவக்காட்சியால்
 சிவத்தின் அவயவமாயினேன் என்பது.

உத்தரோத்தார்த்தமாவது அகமாகிய ஆன்மக்காட்சியால்
 சிவமே நான் ஆயினேன் என்பது. இதனால் முத்திசித்தி இனைய
 வென்பது.

௯௮ ஷ்டாந்த சமரச கத்தசன்மார்க்க தீர்ப்பு,

திருவருட்பா.

“புடையுறுகித்தியின்பொருட்டே முத்தினை. முட்டை
வதென் றருளிய வருட்பெருஞ்சோதி” “முத்தியன்பது
நிலைமுன் னூறுசாதன, மத்தகவென்றவென்னருட்பெருஞ்
சோதி” “சித்தியென் பதுநிலைசேர்ந்தவனுபவமத்தியென்ற
வென்னருட்பெருஞ்சோதி”

முத்தி எ-து சாதனம், சித்தி எ-து அதுபவர், முத்தி
யென் னுஞ்சாதனங்கள் வேண்டியவிசாரஞ் செய்யவும்.

விசாரம்.

சாரம் எ-து துக்கம், வி எ-து உலக துக்கத்தை மறு
த்தது. பரத்தைக்குறிக்கும் பொருட்டுவந்தது. அவ்விசாரம்
பரம்- அபரம் என இருவகை- பரம்- முன், அபரம்-பின்.
முன்- சாத்திரஞானம், வாச்சியார்த்தம் சாதனம். பின்-
அதுபவஞானம் இலட்சியார்த்தம் சாத்தியம்.

சிருட்டி விசாரம்.

சாமானியவிசேடணத்தால் அணுபட்சுபரமாணு பட்
க்ஷ சம்புபட்சு, விபுபட்சு பிரகிருதிபட்சு மென்னுஞ்
சிருட்டிவகைகளில், சாதாரண அணுபட்சுத்தில் ஆன்மகா
ரணசாமானியமும், ஜீவகாரிய விசேடமுமாகிய பூர்வ மெ
ன்னும் லிங்கஸ்தானத்தில் உத்தரமென்னும் விந்துவின் அப
க்குவ மாயா சிருட்டியா லுதித்த தனுக்கரணங்க ளாதலின்
மாயையென்னும் மலங்களால் ஆன்மப் பிரகாசத்தைத்தெ

ஷடார்கு சமார ஈத்துசன்மார்க்க தீபிகை. ௧௯

ரிய வெட்டாமல் மறைத்திருக்கின்றதை ஜலந்திலிருக்கிற பாச்சியை நீக்குவதுபோல் விசாரணைபால் நீக்கவேண்டும். முதலில் சன்மார்க்கத்தில் எட்டு இரண்டு ஆகியபத்து. அது அகர உகரமாயது. அதுபூதம் எனவெளிப்பட்டது. பூ- மலர்ந்தது பிரகாசம், த- தடிந்தது காரியம், ம்- ஊன் றியது நிலை, எனவே நிலைபெற்ற காரிய அகம்பிரகாசத்தை யுடையது. அது யகர மென்னும் பத்துப் பொதுஸ்தானங் களாகச் சொல்லப்பட்டது. அவையாவனபிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், பிரகிருதி, மாயை, சூரியன், சந்திரன், அக்னி ஆகபத்து- இவைகளின் சொரூப, ரூப, ஈபாவ, வியா பக, வியாத்தி, விசேட, சாமானிய முதலியவைகளை வாச்சிய இவ்விடரியமாக அறிதல் வேண்டும். அது ஈந்தத்திலடங்கியது.

சுத்தம்.

ஒருசம்பந்தமு மற்றது. அங்ஙனமாயினும் அதுசுல்லா முடையதாம். பாவம் அபாவம் ஈன்னும் வேறுபாட்டால் பதார்த்தம் இருவகைத்தாம். பிராக்பாவம் பிரத்தும்ஸா பாவம் அத்தியந்தாபாவம் அந்நியோந்யாபாவ மென்னு நான்கனுள் பிராக்பாவம் பிரத்தும்ஸாபாவம் ஈன்னும் இர ண்டிம்காரியத்திற்குமுன்உள்ள தும் காரியத்திற்குப்பின் இவ் லதாமாம்.

சாமானிய சாதாரண காரணசிருட்டி-

அச்சுத்தம் அவ்நியத்தமாய் (வியத்தம்- வெளிப்படல் அவ்நியத்தம்-வெளிப்படாமை)பரமானு, துவியனுக திரிய

ணுகருபமாய்ச் சராசரங்கட்குக் காரணமாய் அதி லென்
றிலொன்று வெளிப்பட்டது. அவைமூலப்பகுதி அவ்வியா
கிருதம் இரணியகருப்பம், விராட்டு, ஆசாயம், வாயு, தேயு
பிருதிவி அப்பு இவைகள் சூட்சும வியாபகமும் ஒன்
ற கொன்று காரண மாய்:

விசேடஅசாதாரணகாரண லயம்.

சுருதி ஸ்மிருதிகளில் கூறியபடி பிரமவிஷ்ணு மருத்தி
ர்கள் இலயத்தை அடைந்தபின் பிருதிவி பூகந்தவது வல்
லாக்ருணத்தேதாடும்நீரிலொடுங்கும், அந்நீரை அகந்தருணத்
தோடு அக்தி உண்டுங்ஓடும், அந்தஅக்திதன்னுடைய குணல்
தோடு வாயுவில் முடிவை அடைபுடீ. அவ்வாயு அகாயத்தில
டங்கும். அவ்வாகாயத்தன்ருணத்தோடு பூசாதியென்னும்
அகங்காரதத்துவத்தி லொடுங்கும். தைஜசம், வைகரி, பூசா
தியென) மூலகைப்பட்ட அகங்காரதத்துவங்கள் மகதத்து
வத்திலொடுங்கும் இம்மகதத்துவம் மூலப்பகுதியிலொடுங்
கும் *இவைஸ் தூலமும்பரிச்சிஸ்னமும்காரியமுமாய். இவை
காரண வகையில் அணுவெனவுங் காரியவகையில் மகத்தென
வுங் கூறப்படும், சந்திரன், சூரியன், அக்தி, காலம், திக்கு,
ஆன்மா, மனமென்னு மிவ்வேழின் இலக்கணமினையவெனக்
கூறப்படுகின்றது.

---

* பஞ்சபூதமும் தன்மாத்திரையி லொடுங்கு மென்பதி
னும் தடையில்லை.

திக்கு.

திக்கென்பது பிரகாரத்தை நிமித்தகாரணத்தாலுணர் த்தலின் சன்மார்க்கத்திற் பொருளாகச் கொள்ளப்பட்டது. அஃதாவது வடக்கு கால் நட்சத்திரப் பிரகாசம் சித்தசுத்த ங்களைப் பெறுவதற்கும், மேற்குத் தலைசந்திரப்பிரகாசம்தோக சித்திகளை பெறுகிறதற்கும், கிழக்கு கால் சூரியபிரகாசம் சொர்ணசித்திகளைப் பெறுகிறதற்கும், தெற்கு சலை அக்கிரிபிர காசம் சாகாக்கால் அதுபவங்களைப் பெறுகிறதற்கும் ஏது வாதலாம்.

ஆன்மா-

அதுபரமான்மா, ஜீவான்மா வெனவிருவகைத்து. பரமான்மாச்சிதானநதவிலக்கணமும்ஜீ வான்மாஅசத்தாதி யிலக்கணமு முடையது. தூல உடலில் இஹைய முதலிய ஸ்தானங்களில் பிராணனைனும் ஐவகைத்தொழிலுடைய தோர்காற்றின் விசேடமாகிய மூச்சு, மேலெழுதல் கீழ்நோக் குதல், உணவின் தூலபாகத்தைக்கீழ்த்தள்விச் சூக்குமபாக த்தைஅவ்யயங்களில்விவச்செய்தல்உண்டதைக்கக்கவும்கீழ் நோக்கவும் நாடிகளில்பந்திக்கவும்செய்தலாகியதொழிற்குக் காரணமாயது. இப்பிராணன் ஜீவான்மாக்களின் இயக்கத் திற்கு எதுவாயிருப்பது. இச்சீவ தேகங்கள் லலாடஸ் தான த்திஸ் மேற்குறித்த ஆன்மா கோடி சூரியப் பிரகாசத்தை யுடையவனாவன்.

மனம்.

சூக்கும பூதங்களில் சத்துவகுண சம்பந்தத்தாலுதி
ந்துப்பித்தநீனைப்புமறப்பிற்சூ எதுவாயவிர்திரியமாய்ப்புற
கத்துவங்க னியங்குவதற்குக் காரணமுமாம். இதுஅகநீயின்
சூரியபாதத்திலுண்டாகும் காற்றினுலசைக்கப்படுமீ போது
நீனைப்பையும் அகநீயின் சந்திரபாதத்திலுண்டாகும் காற்றி
லசைக்கப்படுமீ போது மறப்பையும்டையும்.

வேதாந்த சித்தாந்த விசாரம்,

திருவருட்பா-

“ஆறுகோடியாஞ்சமயங்களகத்தினுமவைமேல்
வீறுசேர்ந்தசித்தாந்த வேதாந்த நாதாந்தந்
தேறுமற்றைய வந்தத்துஞ்சிவமொன்றேயன்றி
வேறுகண்டிலேன்கண்டிறென்பெரியர்காள் விளம்பிர்.”

திருமந்திரம்.

சோடசமார்க்கமுஞ்சொல்லுஞ் சன்மார்க்கிகட
காடிய வீராறினந்தமீ ரேழிற்
கூடிய வந்தமுங் கோதண்ட முங்கடந்
தேறியே ஞான ஞெயார்தத் திருக்கவே.
தானான வேதாந்தந்தானென்னுஞ்சித்தாந்த
மானாதாரியத் தனுவன் றனைக்கண்டு
தேரை பராபரஞ்சேர்சிவ யோகமா
யான மலமற் றருஞ்சித்தி யாதலே.”

உச ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க நீபிகை;

என்னும் பாக்களிற் குறிப்பித்தபடி சிவம் உ, ஆன்மா திரோதை மாமாயை முதலிய பாகு பாட்டினை, தெரியவொட்டாமல் மறைத்தது ஆணவம், ஆதிபரை இக் கைகிரியை ஞானசத்திகளாலும், தன்மை முன்னிகு படர்க்கை யா யுள்ள திருவருளே திருமேனியாக வெழுந்தருளிப் பரமாசாரியராலும், வேதாசனங்களாலும் முதல்துணை நிமித்தமென்னுங் காரணத்தாலும் ஓயோக சமவாய முதலிய சம்பந்தங்களாலும் அவற்றை அளந்தறிதல்வேண்டும். முதல் துணை நிமித்தமென்னுங்காரணத்தால் நூலானது படமும் மண்ணானது கடமுமானற்போல் - முதற்காரண மாய மாமாயையினின்றும் துணைக்காரணமாகிய கிரியாசத்தியால் தனுகரண புவனபோகங்கள் நிமித்தகாரணனான சிவனால் வெளிப்பட்டன. நிமித்தகாரணனான சிவமேபதி.

அப்பதியினது அருட்சத்தியால் ஆன்மாக்கள் பந்தம் முத்தியிரண்டையுமனுபவிக்கின்றன. ஆன்மாக்கள் பந்தத்தசையில் தத்துவங்கள் முப்பத்தாற னோடுங் கூடி இச்சாஞான க்கிரியைகளால் சுழலுவதும் முத்திதசையில் விடயவாசனையி ன்றிநிற்பதுமாம்:—ஆன்மா சித்து, தத்துவம்சடம், சித்தாகி யஆன்மாசடமாகியதத்துவத்தைத்திரு வருளால்தனக்குவே றென்று பகுத்தறிதலால் பந்தத்தினின்றும் நீங்கும் நீங்க வே தன்னுலறியப்பட்டது, சடம் தனக்கறி வித்ததருள் என்றுணரும்.

சிவம்— கடல் போல்வது வியாபகமாம்,

ஆன்மா— அதனுள் நீர்போல்வது வியாத்தியாம்,

ஷ்டாநத ரமாச ரத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௨௫

ஆணவம்-அநீருளி நுக்கும் உப்புப்போல்வியாப்பியமாம்,
கன்மம்— அநீரில் வீசங்காற்றுப் போல்வதாம்.

மகாவாக்கியம்.

திருவருட்பா. “தொம்பத வருவொடு தற்பதவெளி
யிற் றேன்றசி பதநான் காணல் வேண்டும், எம்பத மாகி
யிசைவாயோ தோழி, யிசையாமல் வீணிலே யசைவாயோ
தோழி.

திருமங்கிரம்.

“தொம்பத மாயையுட் டோன்றிடுதற்பதம்
மர்பரை தன்னி லுதிக்கு மசிபத
நம்புறு சாந்தியி னண்ணுமவ் வாக்கிய
மும்பருரை தொந்தத் தசிவா சியமே.

என்னும் பாக்களிற் குறிப்பித்தவாறு மாயை அல்
லதுபரிக்கிரக சத்தியில் தோன்றியது தொம்பத மெனவும்,
பரையிலு தித்தது தற்பதமெனவுள் சாந்தியில் நின்றதசிபத
மெனவும் பெறப்பட்டன. மகாவாக்கியத்தி ன்வாச்சியலட்
சியங்களை அவ்வருளே திருமேனியாகவெழுந்தருளிய பரமா
சாரியர் தசகாரியமாய் உபதேசித்தல் வருமாறு.

திருவருட்பா-

“உயிரதுபவமுற்றிடி லதனிடத்தே யோங்கரு ளதுப
வமுறுமச், செயிரி நல்லதுபவத்திலே சுத்தசிவ வதுபவ
முறுமென்றாய், பயிலுமுவாண்டிற் சிவைதரு ஞானப்பான்

௨௬ ஷ்டாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

மகிழ்ந்துண்டு மெய்நெறியாம், பபிர்தழைந் துறவைத்
தருளிய ஞானபந்தனைன் றேறங்குசற் குருவே:

திருமந்திரம்.

ஓதியமுத்தி யடைய வேயுயிர்பரம்
பேதமலாச்சிவ மெய்துந்தூரியமோ
டாதிசொருபச் சொருபத்ததாகவே
யேதமலாநிருவாணம்பிறந்ததே;

என்னும் பாக்களிற் குறிப்பித்தபடி நிருவாணம்
த்சகாரி யத்திற்கேது வாயது மகாலாக்கிய உபதேசமாம்
தத்துவரூபம், தத்துவரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆத்மரூபம்,
ஆத்மதரிசனம், ஆத்மநுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவ
யோகம், சிவபோகம் என்பன தசகாரியமாம்.

தத்துவரூபம்-

பூதமுதல் நாததத்துவமீற யுள்ளனவெல்லாம் நாமல்ல
வென்றறியும் போதம்.

தத்துவதரிசனம்-

தத்துவம்சடம், சடம் நம்மையறியாதுநாம்சித்துருவென்ற
றியும் போதம்.

நாம்சித்துரு வென்று தெரியவொட்டாமல்மறைத்த
நிந்தத்தத்துவ மென்றறியும் போதம்.

ஷ்டார்து சமராத சத்தரன்மார்க்க தீபிகை. ௨௭

ஆத்மரூபம்-

ஆணவநீங்கிதின் அபரமாதாரிய னருளால் தன்னையடைதல்.

ஆத்மதரிசனம்-

ராட்சித்துரு வென்றுமகிழ்தல்

தனக்கெனச் செய லொன்றின் நிச்சனருளையடைதல்.

சிவரூபம்-

எங்குள் சிவமாகத்தரி சித்தல்

சிவதரிசனம்-

உயிரானந்திப்பது.

சிவயோகம்-

அள்ளிய நில்லா தெல்லாந்தானாக யோகஞ்செய்வது.

சிவபோகம்.

சிவத்தோட; துனிதமாகின்றநில.

திருவருட்பா.

ஆற்றனுமந்தங்களாகியன்றாகு மம்பலத்தாடல் செய்.
யானந்த சித்தர், தேற்றிவாகிச்சிவானுபவத்தேசின்மயமாய்
நான் நினைக்கின்றபோது, மாறகல்வாழ்வினில் வாழ்கின்ற
பெண்ணைவல்லவணியேபிம் மாநிலமேலேயேறினையென்கி
ன்றொன்னடியம்மா வென்கைபிடிக்கின்றொன்னடியம்மா.

கண்கலந்த தணவரெனைக்கைகலந்த தருணங், கண்டறி
யேனெனையுமென் சுரணங்க டனைபு, மென்கலந்தபோக

உய ஷ்டாந்த சமரச சத்தரீயம்மார்க்க தீபிகை.

மெலாஞ்சிவபோகந்தனி லோரிஷையளவென்று டைக்கின்ற
மறையளவின்றறிந்தேன். விண்கலந்திருவாளுயிர் கலந்
ததருணம், வினைத்துயர்தீர்ந்தடைந்த சுகரணத்திடுந் தோ
றெல்லாம், உண்கலந்தவானந்தப் பெரும் போக மப்போ
துற்றதென வெனைவிழுங்கக் கற்றதுகாண் டோழி:

கேவலாத்துவிதம்.

திருவருட்பா.

சத்தவேதாந்தமவுனமோர் லதுகத்தித்தாரதாயியோர்,
ந்தநாதாந்த நிலையதுபவமோகிகழ் பிறமுடியின்மேன்மு
டிபோ, புத்தமுதனைய சமரசத்ததுவோ பொருளிய லந்ந்
திலமெனவே, அத்தசகயுணர்ந்தோருரைத்தலை தேத்து
மருட்பெருஞ் சோதியென்னரசே,

திருமந்திரம்.

நூலுஞ்சிகையுமுணரார் நன்மூடாகள்
நூலதுவேதாந்தநுண்கிகை ஞானமாம்
பாலொன்றுமந்தணர் பார்ப்பார்பரமுயி
ரோரொன்றிரண் டினிலோங்கார மோதியே.

சுக்க

யறிவுக்கறிவல்ல தாதாமில்லை
யறிவேயறிவை யறிகின்றதென்றிட்ட
டரைகின்றனமறையீறுகடாமே,

என்னும்பாக்களிற் சூறிப்பிடித்தவாறுள்ள அறிவு திருக்கெனவும் அறியாம திரிசிய மெனவுங்கூறப்படும். இறை யெனவும் பிரமமெனவும், தஸ்மரண யெனவுஞ், சிவ மெனவுங் கூறப்படும். அப்பிரமத்தினிடத்தில்திரிபதார்த்தம் தமக் கெனவடி வடின்றியிருத்தலின் அவைதேசாற்றல்மாத் திர முடையனவாம். ஆகவேபிரமம் கசாதிமுதலியன வின் றியதாம். அவள்ளுள் சுவகதமென்னுமிறுதிபல்வேறு அவயவ வடிவமாம், விசாதிகமாகியரடுபிரதிவி தத்துவ முதல் நாத தத்துவ மீறபுள்ளவையாம், கசாதிகமாகியமுதல் தன்னைப் போல்மற்றொன்றிருத்தலாம், இப்பேதங்களற்றுச்சாமானிய விசேடனங்கட்கு அதிஷ்டானமாகவும் உபாதானமாகவும். நிர்விகாரமாகவு முள்ளது பிரமமென்றுணர்தல் வேண்டும், அப்பிரமம்சத்து, சித்து, ஆனந்தம், நித்தியம் பூரணமென் னுமைந்திலக் கணத்தைபுடையதுஇவ்வைந்திலக்கணங்களுக் கு முறணாக உள்ளன அசத்து,சடம், சூக்கம், அத்தம், கண்ட மென்பனவாம். சத்துமூன்றும், சீவன், ஈசன், கூடஸ்தன், பிரமம் எனநான்குசித்தும், விடயம், பிரமம், வாசனை, முக் கியம்,நீசம், ஆன்மா, அத்துவிதம், வித்தையென யெண்வி தவானந்தமும் பிராக்பாவம், பிரதொம்ஸாபாவம், அன்னி யொன்னியாபாவம்,அத்தியந்தபாவமெனு நான்கபாவமும், காலம் தேசம், வஸ்துவெனு மூன்று பரிச்சேதமின்றிய பூரணமென்னும் வியவகாரிகத்தில் விகாரப் படுவனவாம் இவற்றிற். கேதுஅறியாமையாகிய திரிசியமாம். அது பிர மத்தின் கற்பிதசத்தி

பிரபமாகவு முபாதேய மாகவும் விகாரமாகவும் உள்ளதறியாமையாகிய அனுபிரமத்தின்சத்திஅசத்து, சடம் துக்கம் அரித்தம் கண்டமென்னு மிலக்கணமுடையதாம் மேலும் பின்னம், அபின்னம், பின்னாபின்னம், சத்து, அசத்து, சதசத்து, அவயவம், நிரவயவம், அவயவநிரவயமாய் அநிர்வாச்சியமுமாம்- அவசம்பேதத்தால் துச்சம், அநிர்வாச்சியம், நத்தமென்றும், தமம், மாயை,மோகம், அவிச்சை, பொய்யுருளியென்றும் சொல்லப்படும். அதுசங்கோசவிகாசதரு மத்தினால் தனுசுரண புரணபோகங்களை கொடுக்குஞ் சத்தரத்துவமும் சத்தர சனத்துவமும் சித்திரடடநதிற்கு ஒப்பாகச் சயகுசித்திற்கற்பிக்கப்பட்டசராசரங்கட்குக் காரணமாயுமுள்ளது, காரணமாதல் எங்ஙனமெனில் கிளிஞ்சலில்லாத வெள்ளியைக்கிளிஞ்சலிலறியாமையானது அதில் கற்பித்ததுபோல, பிரமத்தின்சத்தி (அறியாமை) யால் மகத்தத்துவம், அகங்காரசத்துவம், அந்தச்சுரண சதுஷ்டயம், ஞானேந்திரிய பஞ்சகம், சர்மேந்திரிய பஞ்சகம், பிராணபஞ்சகம், சூக்குமாபூகம், ஸ்தூலபூத முதலியன உதித்தன வென்க - இவைக்கிராம சிருஷ்டியாம், இவ்வெல்லாம் சொப்பனவுலகம்போல் ஒருங்கேயுதித்தல் யுகாதிச்சிருட்டியாம், இவற்றை ஷடுவிதவிங்க தாற்பரியத்தாற் கேட்டும், யுக்தி, தருக்க அனுமானங்களால் சிந்தித்தும், உபரதிவை ராக்கிய ஞானத்தாலும், மந்தர பரிசபாவ அபாவ மகாயோக வடிவநிதித்தியாசனஞ்செய்தும்ஒழித்தல்வேண்டும். பரமாதிரியர் அதத்துவாவிருத்தியால் ஸ்தூல தேகமுதல் பிரகிருதியி னுவாய்க்கிடந்ததைநியதிசெய்வதாலும், தடத்தலட்சணத்

ஷ்டாந்த சமரச சுத்தரன் மார்க்க ஸ்ரீபிண்க. ௩௬

தால் பூசமுதல்உலகமியுவாய்க்கிடந்த நிலைகளைக் காட்டுதலாலும், சொரூபலட்சணத்தால் அச்சிவமேரீ எனுத்தேசம் இலக்கணை பரிட்சைமுகத்தால் காட்டுதலாலும் சர்வதுக்க ந்வர்த்தி பரமாதந்தவடி வமுத்தியுண்டாகும்- இந்துமத தேச சத்தால் சிறப்பு வகையால் வெவவேறு இலக்கண முடையதாகக் கூறப்படும் தத்துவமசி மகாவாக்கியசதின் அருத்த பேதத்தால் துவித, விசிட்டாத்துவித, அத்துவித சித்தாந்தங்கள் ஏற்பட்டன.

திருவருட்பா.

தோன்துவிதா த்விதமாய் விசிட்டாத்துவிதமாய்க் கேவலாத்துவிதமாகிச், சான்றசுத்தாத்துவிதமாய்ச் சுத்தந்தோயந்தசமரசாத்துவிதமுமாய்த் தன்னையன்றி, பூன்றுநிலையே ரொன்றுமில்லதாய்யென்றுமுள்ளதாய் நிரதிரயவுணர்வா வெல்லா மீன்றருளுந்தாயாகித் தந்தையாகியெழிற் குருவாய்த் தெய்வமாயிலங்குந்தேவே.

திருமந்திரம்.

தொம்பதந்தற்பதந் தோன்றுமசிபத
நம்பியசீவன் பரஞ்சிவனாய்நிற்கு
மம்பதமேலீச சொரூபமாவாக்கியஞ்
செம்பொருளாண்டருள் சீர்நந்திதானே.
அணுவும்பரமு மசிபதத்தேய்ந்து
கணுவொன்றிலாத சிவமுங்கலந்தா
ளணையறுபால் தேனமுதெனவின்பத்
துணையறுவாயுரையற்றிடத்தோன்றுமே.

௩௨ ஷடாநத சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

விசிட்டாத்துவிதம்.

சித்தாகிய சீவான்மாக்களிலும் அசித்தாகியபூத பௌ திகங்களிலும்பரமான்மா கலந்தேகமாயிருக்கிறன். அவனை வழிபடுக-அவனொருவ னொழிய ஏனையரையும் அவர்பொரு ளையும் விரும்பாதொழிக எனவும் அநந்தகலியாண குண முடைய பரவாசு தேவ சமுகத்திர்சீவர்கள் பரவாசுதேவ வடிவமா சிருத்தவனருளாற் பாமானந்தமநுபவிப்ப தென வுங் கூறுவது விசிட்டம், உபவறிதம், உபலக்ஷிதம் சுத்தம் எனநால்வகையா மெனக்கூறப்படுகிறது.

விசிட்டம்— விசேஷணமுடையது. அஃதாவது கூடியது குடமுடையது நிலம்என்புழிக்குடம் நிலத்துடன் கூடியிரு த்தலின் அதுவிசிட்டமாம்

உபகிதம்— உபாதியுடன் கூடியது. கடாகாயம் என்புழி ஆகாயம் கடுபாதியுடன் கூடியிருத்தலின் அஃது உபகித மாம்

உபலக்ஷிதம்— உபலட்சணத்தாலறியப்படுவது. காகமு டைய வீடென்புழிக்காகம்வீட்டிற்குப லட்சணமாயிருத்த லின் அதுஉபலக்ஷிதமாம்.

சுத்தம்—பிறிதொன்ற னோடும்சம்பந்த மின்றியஃஒன்றன் சொரூபம்

அஃதாவது தன்னளவிலுள்ளது- தன்னளவிலுள்ள தெனவே ஒருகாலத்தோடுகூடுதலும்,மற்றொருகாலத்தோடு கூடாததும், ஆகாததென்னுஞ் ஞாபகமும் அஞ்ஞாபகமில் லாததொழிதலேசுத்தநிலம். இங்ஙனமேமாயை, அவித்தை அவற்றின் காரியமுதலியவிசேட ணங்கள் ஆன்மாலை விசே

ஷடார்த சமாச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. நூலு

டியமாக வைத்துக்கொண்டு பர்தழுத்தி யென்னு மிரண்டை யுட விவகரிக்கச்செய்துபரமாத்மாவில் கடலில் அலையாதிகள் போல் வியாப்பிய மாயிருத்தலாம்.

சுத்தாத்துவித சித்தாந்தம்.

திருமந்திரம்.

பதியும் பசுவொடுபாசமுமேலைக்
கதியும்பசுபாசநீக்கமுங்காட்டி
மதி தந்தவானந்தமாநதிகாணுந்
குதிதநதுவைத்தனன்சுத்தசைவத்திலே.

மேற்குறித்த பாட்டுக்கிணங்கவும் வேதாந்த சித் தாரச்சத்திற் கூறியபடியும் பதி பாச பாசங்கள் அனாதி யெனவும், ஆணவம், மாயை, காமியம், திரோதை, மாயையை யென்னும் பஞ்சமலங்களும், இம்மலங்க ளால் மறைக்கப்பட்ட அனந்தம்பசுக்களும்இப்பசுபா சபாசுக்கு முதல்வரைய பதியும் இப்பதியினற்பஞ்சகிரு தநியமும், உபாதி உடல் இடம்பெயர் உணர்வுபேதங் களையல்லாம் நீக்கிச் சரிதையாதிகளால் வியாபகமா கிய பதியில்வியாப்பியமாகிய பாசங்களுடமையாகவும் பசுக்கள் அடிமையாகவுங் கொள்வது.

திருமந்திரம்.

பதிபசுபாசமெனப்பகர்முன்றிற்
பதியினைப்பாற்பசுபாசமனாதி

௩௪ ஷடாங்க சமாச சுத்தசன்மார்க்க தீரிகை.

பதியினைச்வசன நணுகாப்பசுபாசம

பதியணுகிப்பசுபாசநிலாவே.

மேற்கூறியபடி பதிபசுபாச மூன்று மனாதிந்திய
மாம். இவற்றின் உருவம், சொரூபம் சுபாவம், விசே
டம், வியாத்தி, வியாபகம், குணம், வன்னம், தரிசனம்,
சுத்தியூகியாததால் சோதித்தல்வருமாறு:—பதியினது உரு
வம் ஆனந்தமெனவும், சொரூபம் இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி,
ஞானசத்தியெனவும், இவ்வானந்தத்தையே பராவெனவும்,
இப்பரையையே அசிபத முக்கியார்த்தனாகிய சிவனைவிட்டு
நீங்காத பராசத்தியெனப்படும். பராவின் சுபாவமே பரனு
க்கு இச்சாஞானக்கிரியையென்னும் பேதங்களைக்கொடுப்பி
ப்பதுமாம். இவற்றில் சுத்தமாயை யென்பது நின்மலவடிவ
மாம். இது ஓங்காரமுதலாய் முப்பத்தொரு பேதமாய் விரி
யும் அவையாவன குண்டலி, பரம், பிரமம், வைந்துவம்,
மாயேயம் மாயை, விந்து, சிவம், நாதம், பிரணவம், பேரொளி,
சுத்தவித்தையாதி, தனுசுரண புவனபோகமாதி சூக்குமை,
பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, நிவர்த்திகலையாதி முதலி
யனவாம். இதன் வியாபகம் வாக்குகளாயும், அகூழ்ரங்க
ளாயும், ஆன்மாவிற்கு அறிவித்துநிப்பது. இதன்விசேடம்
சுக்களநித்களவடிவமாம். பிரம விட்டுணு உருத்திர மஹேசுர
சதாசிவமெனும் பஞ்சமூர்த்தமாகிய தொழிற்குக் கார
ணமாம்.

அசுத்தமாயையாவது:—நாசமில்லாததாய் சுகலசகத்தி
க்கும் காரணமாய் சடமாய் வியாபகமாய்ப் புரிக்கிரகசத்தி

ஷடாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௩௫

யாய் ஆன்மாக்களின், தனுகாணபுவனபோகமாய் மலங்களி
லொன்றாயிருப்பது.

அனாதிமலத்தால் கட்டுண்ட அனாதி பசுவியாத்தியாகிய
சிவனைச்சகல கேவலத்தினின்று நீக்குதலும், இருவினையொ
பபு மலபரிபாகம் வாய்க்கப்பெறுதலும் பராபரைன்னும்
அருட்சத்தியின் சார்பாலாகுமென்பது சுத்தசித்தாந்தமாம்.
இச்சத்தத்தில் சுத்தமே சிவமெனவும், சுத்தத்திற்கேவலம
உபசார்தம் பெறுதலெனவும், சுத்தசகலந் தூரியவிலாசமாத
லெனவுங்கூறுவது.

ஆன்மாக்கள் ஆணவமலத்தால் தன்னையும் சிவனையும்
அறியாது கிடத்தலைக் கருணமேலீட்டால் சிவன் பஞ்சகி
ருத்தியலைகள் திருவிளையாட்டாகத், தனுகரணபுவனபோ
கமாக மாயை விரித்து ஆன்மாக்களை மாயாவுடலில் விடுவி
த்துப்பக்குவம்வருவித்து ஆன்மப்பிரகாசம் விளங்கவிளக்கி
யருளும் மெய்ப்பொருளுண்மையைக் காமிகாதி சிவாகமங்க
ளிற் கூறுவதே சுத்தசித்தாந்தமாம்.

வேதாந்த போதாந்த நாதாந்த யோகாந்த கலாந்த
மென்னுஞ் ஷடாந்தங்கள் தத்துவந்க்க வாயிலாகக்
கடவுணிலை முதலிய புருஷாததமடைவதற்கு நிமித்த
காரணமாயுள்ளவையாம். இவ்வெல்லா மதசன்மார்க்
கத்திற் கூறப்படுவனவாம். இவையனைத்தும் சுத்தசன்
மார்க்கானுபவலேச சித்தி பேதங்களெனவும் கூறுப.
வகுணத்தின் இலட்சியார்த்ததாலாயபயன்.

75 சூ ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

இச்சமய மதசன்மார்க்கத்திலடங்கியது தத்துவ நிக்ர
சமுங் கடவுள்நிலையுமாம். சாகாக்கல்வியும் ஏமசித்தி
யுஞ் சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கூறப்படும்.

திருவருட்பா.

„ அறங்குலவுதோழியிங்கே நீயுரைத்தவார்த்தை
யறிவறியார்வார்த்தையெதனாலெனிலிம்மொழிகேள்
உறங்குவதும்விழிப்பதுபின் னுண்ணுவதும்மிறத்த
லுறுவதுடன்பிறத்தல்பலபெறுவதுமாயுழலும்
மறங்குலவுமணுக்கள் பலர்செய்தவிரதத்தால்
மதத்தலைமைபதத்தலைமைவாய்த்தன ரங்கவர்பால்
இறங்கலிலென்பேசுதலாலென்பயனோ நடஞ்செய்
யிறைவரடிபுகழ்பேசியிருக்கின்றேன்யானே. ”

என்றுகூறுவதறிக.

சுத்தசன்மார்க்கம்.

திருவருட்பா.

“ சுத்தபரமுதல்நான்கு மவற்றுறுநன் னுஞ்சுத்தாய
வொளிவடிவாகத்துலங்குமொளியளித்தே, நித்தபரம்பரநடு
வாய்முதலாயந்தமாய் நீடியவேவர் பெருகிலேமலாடியபே
ரொளியே, வித்தமுறுஞ்சுத்தபரலோகாண்டமனைத்தும்விள
க்கமுறச்சுடர்பரப்பி விளங்குகின்றசுடரே, சத்தியஞான
ந்தச்சித்தார்புகழ்பொதுவில் தனித்தநடத்தரசேயென் சாற்று
மணிந்தருளே :—

“சத்தசன்மார்க்கச்சகச்சத்தனிவெனியெனு
மத்தகைச்சிற்சபையருட்டெருஞ்சோதி”

திருமந்திரம்.

சத்தத்திற்சக்தமேதொல்சிவமாகுதல்
சத்தத்திற்கேவல்தொல்லுபசாந்தமாஞ்
சத்தசகலந்தூரியவிலாசமாஞ்
சத்தத்திலிம்மூன்றுஞ்சொல்லுமாமே:—
சுடருநவேவாங்கியவொள்ளொளியாங்கே
படருறுகாட்சிப்பகலவனிச
னடருறுமாயையினுலிருள்வீசி
லிடலுறுஞானத்தறவியனமே:—
ஒளியையொளியெய்துவாமென்றெழுப்பி
வளியைவளியெய்துவாய்த்திடவாங்கி
வெளியைவெளியெய்துமெழவைவத்துத்
தெளியத்தெளியுஞ்சிவபதந்தானே:—

மேற்குறித்தபாக்களிற் குறிப்பித்துக் கூறியவாறு
சத்தத்திலக்கணம் வருமாறு:—

சத்தம்—ஒன்று மல்லாதது, அதுபிரகாசம் உட்டணஞ்
சோபையென்னு முக்குணத்தை யு முடைய சூரியனைப்போ
லருள் பறையானந்தமென்னு மூன்றிலக்கணத்தை யுடையது. ஒளி, சோபை, பிரகாசமெனு மூன்றனுள் பிரகாசம்
காரணம். சோபை காரியகாரணம் அக்கீகாரியம். காரிய

௩. ௮ ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை,

அகற்பிரகாசமத்தியில்கடவுளின் காரியமாய் அதிதூரத்திலிருக்கிற விருளாகிய வஞ்ஞானாதிகளைப் போக்கி ஆன்மஅறுபவத்வத்தவருவிப்பதாம். ஜீவர்க ளிருளில் மயக்கமுற்றிருந்து ள்ளக்கொளிகண்ட வக்கணமே வதன்மய மாவதுபோல் கடவுளின் சோபையைக் கண்டவுடன் பஞ்சகிருத்தியங்க ளுஞ்செய்ய அதிகாரிகளாவா என்பது சுத்தசன்மார்க்க வாச்சியார்த்தம்.

கடவுள் பிரகாசமெங்கு முள்ளதா லெந்த விடத்தில் ஜீவர்கள் கொலைபுலை விடுத்து விசாரஞ் செய்கிறார்களோ அந்தவிடத்தில் கடவுள் அவரதுகாரண வருவமாகிய பிரகாசத்தில் நின்று காரியவருவமாகிய ஒளிவடிவாய்த் தோன்றி யனுக்கிரகிப்பது சபாவம் என்பது சுத்தசன்மார்க்க ட்சியார்த்தம். இதற்குப் பிரமாணம் துருசுன்னத்தை மஞ்சளில் நனைத்து அதிக நீளமுள்ள நூல் மேற்படிசுன்னத்திலொரு முனையைக்காட்ட நூள்முழுவுதும் சிகப்பாய் விடுவதுபோலாம். இச்சுத்தசன்மார்க்கக் மூவகையாம். அவை பூர்வம், உத்தரம், பூர்வஉத்தரோத்தரங்கள்,

பூர்வம்—தலை பூர்வ சம்பந்தத்தால் பெற்ற பெயர் அது பூர்வஞானமெனும் நெற்றிக்கண்ணால் பார்த்தல்.

உத்தரம்—கால் புருவ நடுக்கண்ணால் பார்த்தல் அது நெற்றியின்மத்தியிலிருப்பது.

பூர்வம்—சிருட்டி, திதி, சம்மாரம் திரோபுவம், அதுக்கிரக மென்னும் பஞ்சகிருத்தியங்கட்குங் காத்

தாவாக வழங்கி வருகிற பிரமா, விஷ்ணு, நத்திரன் மயேசரன், சதாசிவனென்னுந் தத்துவங்களில் சிருஷ்டியில் திதி, சிருட்டியில் சம்மாரம், சிருஷ்டியில் திரோபவம், சிருட்டியில் அநுக்கிரகம் என ஐந்தைந்தாக விரிந்த தத்துவம் இருபத்தைந்தாம். அவற்றை அறுபத்து நாலாயிரத்தில் பெருக்கிய காலமெவ்வளவோ அவ்வளவு காலபரியந்தம் சத்ததேகிமகா சதாசிவாறு பவத்தைப் பெற்றிருப்பார். சத்ததேகியாக விருக்கும் வருஷத்தொகை மொத்தம் ஒருகோடி அறுபதுலட்சமாம். இச்சத்ததேகியால் குறிக்கப்பட்டமார்க்கம் உத்தம்.

உத்தரம்-சத்மார்க்கம். சத்தென்பதன் பரிபாஷைப் பொருள் அங், சிங், வங், பங், அம், வீந்து, நாதம், சிவ, வசி, ஓம், ஹரி, ஹர, சத்து, சித்து, ஆணந்தம் நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரப்பிரமம் நிதானம், சார்தம், சத்தியம்; ஜோதி, சிவாய சிவாயநம, நமசிவய, ஐ, ஈ ஊ, ஐ, நராயணாயநம?, சிவோகம், சோகம், முதலிய சமய மதங்களில் குறிக்கப்பட்ட மந்தர தந்தர இரகசிய, வரசக வாக்கிய, வசன, அக்ஷரத்தாவ முதலியவைகளாம் இவைசத்தத்தின் வாச்சியார்த்தம்.

பூர்வ உத்ததேசத்தரங்கள். பாவனாதீதம், குணதீதம், வாச்சியாதீதம் இவச்சியாதீதம் என்பவைநாம். இவைசத்தத்தின் லட்சியார்த்தம். அவையிந்து ஆண்மார், நாதம் பரமாத்மாவாம், நாதத்தோம் பிந்துசுந்தரால்

பிந்துசத்தியாயும் நாதம் சிவமுமாகின்றன. இது பிந்துவுக்கு உத்தரநாயம். பூர்வநாயமாவது எல்லாத் தத்துவங்கட்கும் புறத்து மகத்தும் அகப்புறத்தும் புறப்புறத்தும் விளங்கித் தத்துவங்களைத் தன்வசப்படுத்தியுந் தொழில்களைச் செய்வித்துந் தனித்துந் தன்னேடு தத்துவங்களைச் சேர்க்கிறபடியால் பிந்து சத்தலுபுந் தத்துவங்கள் சத்தியாயு மிருக்கும். இவ்விரண்டுள் சத்தம், சிதம்பரம் விண்ணென பூர்வேந்தரத்தில்கழங்கப்படுகின்றன. அவற்றின்விளக்கம்வருமாறு. பிந்து சூரியப்பிரகாசம்போல் பிரகாசிப்பது. நாதம் சத்தம் இவ்விரண்டும் வாச்சியலட்சியமாய்ப்பரவிந்து, பரநாத, அபரவிந்து, அபரநாத, திக்கிராந்த, அதிகிராந்தமென்னும் பிரகாசங்களும், ஸ்தூல, சூக்தும், காரணமகாகாரண, பிரணவ, சத்தி, கலாகம், மகத்தம், கலிந்தம், விந்தம், மகதம், மகாவிண், மகாப்பிரணவம், விந்து, நாதம், பகா, சிவம் அருளென்னும் விண்ணின் வியாபக வ்யாபியங்களுள் சாதாரண அசாதாரண காரண மாவனவாம்.

திருவருட்பா.

மண்முதலார் தத்துவத்திற்றண்மைபலகோடிவயங்கு சத்திக்கூட்டத்தால் வந்தனவேரானந்தம், பண்ணுறுமித்திண்மைபுளே திண்மையொருகோடி பலித்தசத்திக் கூட்டத்தாற் பணித்தனவேரானந்தம், எண்ணுறுமித்திண்மைகளு

வது பெண்ணிடத்தில்தான்கு பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு வென்னுஞ் சூரிய சந்திர அக்ஷி இயமானென்னு முயி ரோடு சேர்ந்து சுரோணிதமாய்; ஆணிடத்தில் ஆகாசம், பிரகிருதி, ஆன்மவுணர்ச்சி ஆகமூன்றும் ஒருமித்துச் சுக்கில மாய் அறிவு சத்தி வித்து என்னும் பாகத்தோடு தடித்தி ஓர்மணியா) யிருத்தல். இது ஆன்மா, சீவன், கரணம், இர்தி ரியங்களோடு சையோகசம்பந்தமாய், பிரமாதா, பிரமானம் பிரமிதி, பிரமேயமென்னும் பிரமசகூடஸ்த சீவசேதனங் களை வியாபகங்ளக்கத்தாற் கூட்டியும்பிரித்தும் நடுநின்றும் விளங்கும். ஆதலின் தடத்த சொரூபலட்சணங்களை உரைத் தற்கும் கேட்பதற்கும் எழுதுதற்கும் ஒண்ணுதென்பது சுத்தசன்மார்க்க பூர்வஉத்தரோத்தரங்கள்:—

‘சமவாயசம்பந்தசமரசம்:—

சமரசம்-எல்லாவந்தங்களினது அந்தமுந்தனக்குப் பூர் வமாக்கித்தான் உத்தரத்தினின்றும் மருவியது, இதற்குரியா யம் விந்துபரவிந்துவென்னு பிரண்டையு மறுக்கச் சுத்தவி ன்து வந்ததுபோலும், சிவம் பரசிவமென்னு பிரண்டையு மறுக்கச் சுத்தசிவம்வந்ததுபோலும், சன்மார்க்கஞ் சிவசன் மார்க்கமென்பவற்றை மறுக்கச் சுத்தசன்மார்க்கம் வந்தது, இதுஷ்டார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்கமெனக் கூறப்படும். சமயசன்மார்க்கம் மதசன்மார்க்கம் மென்பவற்றுளடங்கிய சன்மார்க்கமனந்தம். அவற்றிற்சமய சன்மார்க்கம் முப்பத் தாறு அவற்றைவிரிக்க ஆறுகோடியாம். ஆறுகோடிமந்திர ங்களுஞ் சமயமதங்களாகக்கூறுப.

ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. சாட.

சாமானியவிசேடசமரசம்:—ஒன்று பலவாகச் சமயமதங்களில் வழங்குகிற கருத்தர்கள், மூர்த்திகள், நகரன், பிரமம், சிவ முதலிய தத்துவங்கள் காலப்பிரமாணபரியந்த நிநுப்பதேயொழிய வதற்குமேலிரா. அதுபோலஷ்டாந்த வணுவங்கள் ஒன்றானும் காலம் இடம் முதலியவற்றால் வேறுபடும். வேதாந்தசித்தாந்தமென்னுமிரண்டில் வேதாந்தத்தில் போதாந்தயோகாந்தமும், சித்தாந்தத்தில் நாதாந்தக்லாந்தமுடங்கிவேதாந்தசித்தாந்தமெனமருவியது. இவைகளின் விசேடம் ஏகம் அனேகம். அஃதாவது சமயத்தில் சிவம, ஏகம், பிரமம், அனேகம், மதத்தில் பிரமம் ஏகம் பரவிந்து பரநாதம் அனேகம் சமயாதிதத்தில் பிரமம் முதல் சுத்தப்பிரமம் வரையில் அனேகமென்று கூறுப. சாதாரணபாசத்தில் கடவுள் ஏகம் சீவர்கள் அனேகம், சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கடவுள் ஏகம் சுத்தமாதி தேகத்தைப்பெற்ற ஞானிகள் அனேகம்.

சமரசதர்மம் அருள்வெளி:—தர்மம் என்பது ஜீவதர்மம் குலதர்மம் சாத்திரதர்மமாம். இவற்றின் உண்மை ஆன்மாவின் தன்மையாம். தன்மை-ஆன்மாவின் சபாவம், சபாவம் ஆன்மாவின் யற்கைகுணம். இயற்கைகுணம் தயை, சயை என்பது அருட்சத்தி. இதனை விருஷபமென்றும், அதன் நன்மையென்றும், அனாதி இயற்கையென்றும் பரஞானமென்றும், பூரணநிட்டையென்றும், அகர உகரமென்றும், அருணடனமென்றும், ஆன்மநெகிழ்ச்சியென்றும், ஆன்ம அசை

சச ஷ்டாந்த சமரா சுத்தரன்மார்க்க தீபிகை

வென்றும் அருள்வெளியென்றும் கூறுப, இவ்வருள் வெளியின் தருமத்தால் அசாதாரண காரணியிண்ட வுடலிலிருக்கிற அண்டத்தில் ஆன்மா சிற்றணுவு லலாடஸ்தானத்தில் கோடிசூரியப் பிரகாசமுடையதாம், இருபபிட்டுக்கால்பாகம் பொன்மைமுக்கால்பாகம், சுத்தவெண்மை கலந்தவண்ணம் கால்பாகம்நெற்றியில் ஆன்மவிவச்சமுள்வது. இதனைப் பிரிந்து அறிவு, பால்ம், பூச்சுடர், முப்பாழ், நெற்றிகண், கபாடஸ்தானம், சாபாத்துவாரம், மசமேருகிரி, புருஷமசுதிமுல மெனக்கூறுப. இவ்வாறு கூடியது ஷ்டாந்தரன்மார்க்கமெனுஞ் சிற்சபை, சமரச சன்மராக்கமெனும் பொற்சப, சுத்தரன்மார்க்கமெனுஞ் சூன்சபை. அஃதாவது ஆன்மபிரசாசமாம். அபிரகாசத்தூக்குள்விருக்கும் பிரகாசமேகடவுள். அதனுள்ளொளியி னடைவு நடனம். ஆன்மபிரகாசத்தை மறைக்க மாயாசத்திகளாகிய எழுதிரையுண்டு அவைகூறுபு, நீலம், பசுசை, சிகப்பு, பொன்மை, வெண்மை, கலப்பாம் அவைமுறையே மாயாயா, மாயா, கிரியா, பரா, இராசா, ஞான, ஆதி ஆகிய சத்திகள். இச்சத்திகளின் நீச்சமே திரைநீக்க மென்னப்படும். இத்திரைநீக்கத்தால் சுத்தமாதிமூன்றுஞ் சித்தி. சுத்தபாதின் மூன்றின் விபரம்.

சுவர்ணதேகம், பிரணவதேகம், ஞானதேகம்

சுவர்ணதேகம்—அனுபாமாணுபாட்ச காரியருப பரத்துவ பரஅறிவு.

ஷடாந்த சமரச நத்தூன்மார்க்க தீரிகை. ௪௫

பிரணவதேகம்—சம்புபிராகிருதிபட்சகாரியகாரணரூப
பாம் பரத்துவ பரம்பரஅறிவு.

ஞானதேகம்—விபுபட்ச காரணரூபபாபரத்துவ பரா
பரஅறிவு.

இம்முன்றும்பொன்னின்வண்ணம்.பதினாறுமுதல் நாற்
றெட்டுமாற்றுக்கடந்தமாற்று. பன்னிரண்டுவாயுடையதும்
சாகாக்கால் அதுபவத்தைப்பெற்று ஐந்துமுதல் எட்டுவரை
யில் சப்தமய தெரிசனத்தால் பிணிமுப்பின்மைபும் நரை
திரை உரைபடாததும் மலம்சல நின்மைபும், ஆகாரம், நித்
திரை, வேர்வை, தாகம், சாயை ரோமம்வளர்ச்சி தாழ்ச்சி,
முதலியவை இல்லாமைபுமாம்; தேகநகோற்றிபுந நோற்றா
மலுமாயது.

சமரசானுபவம்—அனுபட்ச பரமானுபட்சத்தில் வி
ந்து பரவிந்து ஈதமாயைகடந்தது; பரநாதம் சத்த மகா
மாயை கடந்ததுபவபேதம்,சம்புபட்சத்தில்பிரமன்விஷ்ணு
உருத்திரன், மயேசுரன், சதாசிவன் விந்து நாதம்,பரவிந்து,
பரநாதமட்டுமுள்ள அதுபவபேதம்; பிரமன்விஷ்ணு, சத்த
மகாமாயை கடந்தனானுபவபேதம்,உருத்திரன் சித்தனு
பவபேதம், மயேசுரன் ஆனந்தனுபவபேதம், சதாசிவன் சத்
தனுபவம், விந்து சிதானந்தனுபவம். நாதம் சதானந்தனு
பவம், பரவிந்து சச்சிதானந்தனுபவம், பரநாதம் சிவானுப
வமாம்:—

சுசு ஷ்டார்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீரிகை.

சமரசானுபவசித்திபேதம்.

காமசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி.

காமசித்தி அணிமா, லகிமா, மகிமா பிராத்தி, கரிமா, பிரசாமியம், சசுத்துவம், வசுத்துவம்..

யோகசித்தி அஷ்டாங்கயோகசாதனர்தால் அறுபத்தா நான்கு சித்திகளுந் தன் சுதந்தரத்தில் நடத்துதல். அனவ பிராணகற்ப சேகசுதாலும், சங்கற்ப குளிகையினுலுமாம். பராபரமார்க்குகளால் பிரமகாலவளவை குறித்தசுத்திகாலம் பன்னிரண்டு வருஷமுதல் நூற்றெட்டு வருஷத்திற்குள்ளாக அனேகவிசுத்திரங்களை நடத்துவதாம்.

ஞானசித்தி அறிவு நான்முடிபாகிய சுத்தசன்மார்க்க ஞானனுபவம். அறுபத்துநாலாபிரஞ் சத்தியுந் தன்சுதந்தரத்தில் நடத்துகிற சர்வமகாசித்தியாம். இரசவாதம், பிரசவாதம், தூம்பரவாதம், சாதுவாதம், உபரசவாதம், வாக்குவாதம், அக்ஷரவாதம், சங்கற்பவாதம், மந்தரவாதம், தந் திரவாதம், புரீஷிகவாதம், தூளனவாதம். வாயுபிரேரகவாதம், தேவாங்கவாதம் என்பனவற்றால் மகாசித்தி சம்பலிக்கும். இவை ஓளஷசி சம்பந்தத்தாலும் குருசம்பந்தத்தாலும், எழுத்துகள்சம்பந்தத்தாலும், தியானயோகசம்பந்தத்தாலும், மலமுத்திரசம்பந்தத்தாலும், பாததுளிகைசம்பந்தத்தாலும், சுவாசசம்பந்தத்தாலும், மூலதாது, சீவதாது, சீவ, தாது மூலசம்பந்தத்தாலும், உபாசனாசம்பந்தத்தாலும்,

ஷ்டார்த சமரச சத்தசன் மார்க்க தீபிசை. சௌ

பூதநாதுசம்பநதததாலும், சித்திக்கும். மதசன்மார்க்கத்தில் பேதாபேத விலக்கணங்களை வியாசாதிகள் பூவ உத்தரயீ மாஸ்சங்கனில் கூறியதுபோல் சத்தசன்மார்க்கத்தில் கற்ப லிகர்ப, சங்கற்பத்தால் காமசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி லேசங்களில் ஞானசித்தியால் கூறுவதாம்.

சாதாரணசாமானியசங்கற்பம். கற்பம்கடவுள் இடபவா கள ஞடராய் உலகத்தில் எழுந்தருளிக் கட்சி கொடுத்தரு ஞங்காலம். இடபர் என்பதன்பொருள் தருமஸ்வரூபமாம். தருமஸ்வரூபம் தயையாம்.

சாதாரணவிசேட சங்கற்பம். இச்சங்கற்பவாதத்தால் நீண்ப்பு மூப்பு சன்னமரணமும் இறந்தாலெழுதலும் முத லியவற்றின் நியாயங் கூறப்படும், நீண்ப்புமறப்பே சன்ன மரணம். நீண்ப்பென்பது தத்துவக் கூறுபாடுமேலேறிவே றென்றறப்பற்றல் இதுசகலம். விழிப்புமேலேறல் பிரஞ் ஞையோடிருத்தல் என்று கூறப்படும். மறப்பென்பது தத் துவத்தின் ஆவி அதிக்கிரமித்தல்இதுகேவலம் தூக்கம். கீழ்ச் செல்லல் பிரஞ்ஞையில்லாதிருத்தல்என்றுகூறப்படும். ஈண்டு கூறியபடி அணுபகூ அபக்குவகிருட்டியில் எழுவகைப்பி றப்பாம். கற்பத்தில் ஐந்துமாதம்வரையில் குழலியாயிருப்ப தொன்று, அவயவாதி உற்பத்திகாலம் இரண்டு, பிண்டம் வெளிப்படுங்காலம்மூன்று, குழந்தைப்பருவகாலம் நான்கு, வாலப்பருவகாலம் ஐந்து, குமாரப்பருவகாலம்ஆறு, கிருத் தப்பருவகாலம் ஏழு. அன்றியும் மனோகிருத்திகாமம், வெ

ச.அ ஷ்டாநத சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

குளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை. இவற்றையொழித்தலென ஏழாயிருத்தலின் மனோசங்கற்பங்க ளெல்லாம் பிரவிகளாம். காரணப்பிறப்பு ஏழு, சூட்சுமப்பிரப்பு ஏழு, ஸ்தூலப்பிறப்பு ஏழு, சாக்கிரப்பிறப்பு ஒன்று, சொப்பனப்பிறப்பு ஒன்று, சுழுத்திப்பிறப்பு ஒன்று, சாக்கிரத்தில் சொப்பனப்பிறப்பு ஒன்று, சாக்கிரத்தில் சுழுத்திப்பிறப்பு ஒன்று, சொப்பனத்தில் சொப்பனப்பிறப்பு ஒன்று, சொப்பனத்தில் சுழுத்திப்பிறப்பு ஒன்று என பிறப்புப்பலவகையாம். இப்பிறப்புகளற்று நிமிசயானந்தமா யருள்வடிவாவதே சத்தசன்மார்க்கத்தில் “செத்தாரெழுந்தனர். சத்தசன்மார்க்கஞ் சிறந்தது” என்ற தன்பொருளாம். இஃ தன்றியும்செம்பிலே இயற்கையாயுள்ள களிம்பு பரிசனவேதிபினால் நிவர்த்திக்கக்கூடியதுபோல அணுபகூ அபக்குவ சிருட்டிகளாகிய மாயாகாரிய தேகத்தில் வாதபித்த சிலேத்துமத்தால் சிறிய பின்னொரும தத்துவ ஆபாசத்தால் பெருமபிணிகளும் வாராவகை சத்த உடம்பாக்கிக் சொல்வது ஒருவாறான சத்தசன்மார்க்கசாதனம்.

சமவாயகரணசம்பந்தசங்கற்பம். ஒற்றுமைவேற்றுமையுடைய மட்குடத்தைப்போல் சங்கற்பவாதம் பலவாம். சங்கற்பம், ஐந்துவகைத்தாம். அவை நிர்விகற்பம், சவிகற்பம், சங்கற்பம், விகற்பம், கற்பம் என்பன. அவற்றுள் நிர்விகற்பம்-கடவுள் அறிவு, சவிகற்பம்-அதனது வியாபகம், சங்கற்பம்-யாதொன்றிலும் பற்றின்றி சத்தமாகவிருந்தகாலத்தில் தோன்றியசைவாகிய நினைப்பே முன் அசைவின்றி

அசைந்த அசைவாகிய மேலசைவென்னும் புடைபெயர்ச்சி யேக காலத்து மரணமடைய மாட்டோமென்றமுந்தியபிரஞ்-
 னை. விகற்பம்.—மேற்குறித்தவைகளின் அனுசந்தானம், கற்பம்—பிரமசதா சிவகாலஅளவை குறித்தல்.

விசேடநியாயம்.

சங்கற்பம்—ஆன்மதிருஷ்டி, விகற்பம்—சீவதிருஷ்டி-
 யைச் சிந்தித்தல், கற்பம்-பிரமசதாசிவகாலஅளவை குறித்-
 தல்: இக்கற்பம் மஹாகற்பம், அவாநதரகற்பம் என இரு
 வகைப்படும்.

மஹாகற்பம்—மூலப்பகுதியினின்றுண்டாஞ் சிருஷ்டி-
 முதல் பிரமாவின் ஆபுள்வரையில் ஏற்பட்டுள்ளகாலம். அ-
 வாநதரகற்பம்—சதார்ப்புகப்பிரமனுடைய ஒருநாட்குரியகா-
 லம். இவ்விரண்டுகற்பத்தி னடுவே யொவ்வொரு வொடுக்க
 முண்டாகின்றது. அது நித்தியநைரித்திக பிராகிருதிக் ஆத்-
 தியந்திகம் எனநாலவகைத்தாம். இவற்றுள் மரணமே நித்தி-
 யப்பிரளயம், பிரமனுடைய கற்பமுடிவி லுண்டாகின்றஒடுக்-
 கமெதுவோ அதுநைமித்தியப்பிரளயம், மகத்துவமுதல் வி-
 சேடபரியந்த மொடுக்கத்தை அடைவது பிராகிருதப்பிரள-
 யம், தத்துவஞானத்தால் யோகிக்குப் பிரமத்தினிடத்திலு-
 ண்டாகும் ஒடுக்கம் ஆத்தியந்திகப்பிரளயம். திருவருட்பிர-
 காச வள்ளலார் ” எல்லாஞ் செயவல்ல சித்தர் தம்மைபுறு-
 ம் போதிற்றந்தாரெழுவர்”, “செத்தாரெழுவரென்று கைத்-
 தாளம்போடு “என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிப்பாக்களிற்-
 குறிப்பித்தையெலாம்” போகமாந்தர்களுக்குக் காலமுண்-

10 ஷ்டாந்த சமரச கத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

டாக வேயுரைத்தேன்” என்றருளிபிருத்தலின் திருவருட்பா ஆரூவது திருமுறைகளிலுரைத்தவைகளுள்லாம் யோகமாந்தர்க்கேயன்றி மோகமாந்தர்க்கல்ல. இதனை நன்குணராதார்பல பிதற்றியென்பயன். மோகமாந்தர்கள் நீத்தியப் பிரளயமாகிய மரணப்பெரும்பினியால் செல்லும்பிணியாளர்சனாதலால் இவர்கள் திருவருட்பாவிற்கனதிகாரிகள். யோகமாந்தர்களென்னும் ஞானர்ஷ்டர்களை அதிகாரிகளாவர். மனித தேகத்தில் பிரமபதம், விஷ்ணுபதம், உருத்திரபதம், மயேசுர பதம், சதாசிவபத முதலிய பதங்களிருக்கின்றன வென்பது யோக நூற்றுணியாம். அவையுலாதாரம் சுவாதிஷ்டானம் முதலியன. ஈசனிருக்குமிடம் கண்டமுதல் உச்சிவரையிலாதலின் அதுசுவர்க்க மென்றும், இயமனிருக்குமிடம் உந்திமுதல்குதபரியந்தமாதலால் அதுநரகமென்றும் கூறப்படுதலின் யோகமாந்தர்களையோகசித்திவல்லபத்தால் தாரகயோகத்தில் மேற்படி பதங்களின் மேற்சென்று அமிர்தத்தையுண்பதே சாகாததலை, வேகாக்கால், போகாப்புணல் என்று கூறப்படும். இங்ஙனே மடைவதே இறந்தாரெழுந்தனரென்பதன் கருத்தாம். ஞானசித்தியில் பிரணவவனுந் தானஞ் செயுமிடத்துப் பிரணவமேவில்லும் சீவனே அம்பும் பிரமமேகுறியாம். ஞானயோகநாதவுபாசனைபினால் கத்தம் பிரணவம், ஞானமென்றுந் தேகசித்தியுண்டாம்.

திருவருட்பா.

“துரியமலைமேலுளதோர்ஜோதிவளநாடு
தோன்றுமதிலையர்நடஞ்செய்யுமணிவீடு

ஷ்டார்த் சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. 68

தெரியுமதுகண்டவர்கள் காணிலுயிரோடு
செத்தவரெழுவாரென்றுகைத்தாளம்போடு.”

“ ஓங்காரவணைமீதுநானிருந்ததருண
முவந்தென துமணவாளர்செவந்தவடிவகன்றே
நங்காரப்பளிக்குவடிவெடுத்தெதிரேநின்ற
ரிருந்தருள்கவெனவெழுந்தேனெழுந்திருப்பதெனநீ
ஆங்காரமொழியென்றொழித்தனனப்போது
நான்றினுள்வவர்தானே வறிந்திலன் முன்குறிப்பை
ஊங்காரவிருண்டுருவமொன்றினுள் மாங்கே
வுரைத்தவதுபவந்தோழி நிறைந்தபெரு வெனியே.”

மேற்கூறிய பாக்களிற் குறிப்பித்த படியாதலே சத்த
சன்மார்க்கபயன் என்றுஞ் சாகாக் கல்வியென்றுங் கூறப்படும்.

திருவருட்பா.

இறந்தவர்கள் பலருமிங்கே யெழுகின்ற தருணமிதே
யென்றுவாய்மை, அறந்தழையவுரைக்கின்ற வார்த்தைக
ளென்வார்த்தைகளென்றறை கின்றரால், மறந்தசிறியேனு
னுரைக்கவல்லனே எல்லாஞ் செய்வல்லோயுன்றன், சிறந்
ததிருவார்த்தையெனத் தெரிந்திலா விம்மணிதர் மதித்திற
மை யென்னே.

செத்தாரையெல்லாந்திரும்புமுடிபுதலிங்
கெத்தால்முடியுமெனிலெம்மவரே - சித்தாம்
அருட்பெருஞ்சோதியதனால்முடியும்
தெருட்பெருஞ்சத்தியமீதே.

நாமந்திரம்.

செத்தார்பெரும்பயனாவது வேதெனில்

செத்துநீர்சேர்வது சித்தினைக் கூடிடற்

செத்தாரிருந்தாற் செகத்திற்றிரிமலஞ்

செத்தார் சிவமாகியே சித்தர்தாமே.

சிவயோகிஞானிசினைந் துடல்விட்டாற்

றவலோகஞ் சேர்ந்து பின்தான்வந்துகூடிச்

.சிவயோக ஞானத்தாற் சேர்ந்தவர் நிற்பர்

புவலோகம் போற்றுநற் புண்ணியத் தோரே.

-மேற்கூறிய பாக்களிற் குறித்தபடி குணம்புதைய உயி
ரடக்கங் கொள்ளாதலும், மலஞ்சாதலும், உடல் சிதைந்து
நசித்தலும், சீவநசர சைதனியங்கள் அஸ்தி பாதி பிரியநா
மரூபங்களாலும், சாக்கிர சொப்பனசமுத்திதூரியம் தூரி
யாதீதம் மூர்ச்சை மரணம் என்னும் அவஸ்தை பேதத்தாலு
ம், பல்வேறுபட்டுப்போகின்றமையை உணராததுவீணைஉழல்
உறக்கநிலையில் அழையும் மோகமாந்தர்கள் கூறும் பொய்ம்
மைவழக்கையொழித்து, யோகியர் சைவ வைணவ பிரம
சௌர சாத்தமுதலிய சமயவாதிபர்களாலும் அநுட்டிக்கு
ம் நாதாநுசந்தான உபாசனையினாலும் தியானயோகங்களின்
முறையே சொரூப நிட்டையிலும் சகசநிட்டையிலும் காம
வெகுளி மயக்கம் என்னும்பகையை யறுத்துப் பொறிபுல்
னை வென்று வீடுபேறடைதலும், அதனைத்தன்குணத்தோடு
அடங்கியிருக்கின்ற கடவுளுடையசத்தியைப்பார்க்கின்றவர்
களாகின்றார்கள் என்பது உபநிடத்தமதாராகலின் ஞானம்

ஷடாந்த சமரச சூத்திரன்மார்ச்சு தீபிகை. ௫௩

புதைக்க உயிரடக்கங் கொண்டதெனவும்; அத்தியான்ம பரிச்சேதத்தை விட்டு அதாவது ஜீவன்பஞ்சமலங்களால் கட்டுண்டிருந்த மூடியவிழ்தலே மலஞ்செத்து எனவும், தற்போதும் இறந்து சிவத்தோடு இரண்டரக்கலத்தலும், பாவனை மாத்திரமாயுள்ள மயக்கவடிவமாகிய கேவலாவத்தையிறத்தலும், விகற்பவடிவாயுள்ள சகலாவத்தை யிறத்தலும், பொதுவடிவாகியபொறிவாயுக்கள்ச்சேர்ந்தருக்குமடம்பு அதாவது இலிங்கசரீரம் வேறோர் உலகஞ்செல்லுதலுமே செத்தாரிருந்தார் எனவுங்கொள்க. ஈண்டும் எலும்புதசை முதலியவற்றால் கருமமாகிய கயற்றினால் கட்டப்பட்டுள்ள தூல உடம்பாதலால் மோகமாந்தர்கள் நித்தியப்பிரளயமெனும் மரணவஸ்தை யடைதலும், கிருதயுகத்தில் பிராணன் எலும்புபியாமலிருக்குமட்டும், திரேதாயுகத்தில் தசையுள்ளமட்டும், துவாபரயுகத்தில் இரத்தவலிவுள்ளமட்டும், கலியுகத்தில் அன்னவலிவுள்ளமட்டும் பிராணனிருப்பது ஆதலால், உடம்புஅழிதல் நியதியாம். இதைநிலத்தில்புதைத்து விடில் கிருமிகளாகி யழியும், சுட்டாற்சாம்பராகும், உடம்பைவெறுத்து நிலத்திலிட்டால் புறத்துள்ள செந்துகள் தின்றுவிடும். இது மோகமாந்தர்க்குரித்தானவை. வேறோருற்றான்கூறப்புகின் வைதீசசீலர் பஸ்பமெனவும் மந்தரசமஸ்காரத்தால் ஓமஞ் செய்யப்பட்டது சாம்பல்முதலியவற்றிற்கு உபலக்கணமாகி நின்றதெனவுங் கூறுவதுமுண்டு:—

ஏமம் கனகம் என்பனசூரியனைக்குறிப்பிக்கும்பதங்களாம்,

௫௪ ஷ்டர்ந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை,

உத்தரம்சாயானியவிசேட்சமரசநியாயம்.

சூரியனிடத்தில் பொண்ணைப்போல் பிரகாசிக்கும் அறிவுருவான புருடனொருவனுள்ளன். அவன்சத்தியன் சோபாதிக முடையவன் சிவனது அஷ்டமூர்த்தத்தி லொருவன் விஷ்ணுவினுடைய இருப்பிடமூன்றனுள் சூரியமண்டலமொன்றாதலின் அப்புருஷன்மண்டலகோகையால் மூடப்பட்டுப் பூகோளத்தில் விஷ்வன் விஷ்வத் புண்ணியகாலமெனப்பெயருடையவனாவன். கிரந்திமண்டலவட்டத்தால் தெற்குவடக்கில் சூரியகோளம் இருப்பது நான்குபாகம் சாயஅதனால் அதுவடக்கே சாய்ந்து அங்கிருந்து தெற்கே புரப்படுங்காலந்தகூணையண தூமாதி மார்க்கமெனவும், தெற்கிருந்து வடக்கே புறப்படுங்காலமுத்தராயண அர்ச்சிராதிமார்க்கமெனவுங் கூறப்படும். சீவதேகங்களிலுந் தேவதேகங்களிலு மிருப்பது சத்தியமொன்றே யெனக்காயத்திரி முதலிய மந்தரவாதத்தால் சூரியனை உபாசித்து அவ்வுபாசனையின்மிசூதியால் சூரியமண்டலத்தை பேதித்து உத்தராயணகாலத்தில் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் கைலாசம்வைகுந்தம்மென்னுஞ் சுவர்க்கப்பேற்றையடைவதும் அவ்வுபாசனை யின்றி அக்கினி ஹோத்திரமுதலிய கருமவுபாசனையால் தகூணையணகாலத்தில் தூமாதிமார்க்கத்தால் சந்தரமண்டல மடைவதும் சகுணமுத்தியாம். இவ்விரண்டிற்கு மதீதமாதலேநீர்க்குண முத்தியாம். இவைசுத்தசன்மார்க்கத்தில் உத்தரம் ஏமசித்தியெனக் கூறப்படும்.

உத்தரோத்தரம் தேகசித்தி ஏமசித்தி.

விசேடநியாயம் சூதம்.

மதசனமார்க்கிகளாகிய யோகமார்தர்கள் மந்தர, தந்தர அகூர மூலாக்கிரிகமந ஆரோகண தசநாடி ஐக்கிய

ரேசகபூரககுட்பக நாத பிரணவ சத்திஅசபைமுதலிய அங்கப்பிராணாயாமத்தால் ஏகாக்ரநிலைவாய்த்தற் கேதுவாதல் போல் சத்தசன்மார்க்கத்தில் மூலசீவதாதுக்காராகிய பெளதிகங்களினால் காயசித்திக்கு ஏதுவாதல் உத்தரோத்தரம் ஏமநித்தியெனச் சத்தசன்மார்க்கத்தில் கூறப்படும். இதுவிந்துவின் சாமானிய விசேடசமவரய சையோகத்தால் ஜீவநாது வென்னுஞ் சூதமாம். இதுபௌதிக அண்டபிண்டங்கட்குச் சாமானியசாதாரணகாரணமாயது. இச்சூதத்தின் சொரூபரூபசபாவ வியாபக வியாப்பிய விசேடசையோக சம்பந்தங்களை விசாரித்தல் வருமாறு.

(ந ம சி வ ய) - ந - பிருதுவி. மூலம் மூலிகை; ம-அப்புசீவன் உப்புகள்; சி-தேயுதாது, பாஷாணங்கள்; வ-வாயு, மூதாது-உபரசங்கள், ய-ஆகாசம் ஜீவதாது-சூதம்.

மூலம்—செவ்வாழை, பேயன்வாழை, கற்பூரவாழை, சதுரக்கள்ளி, செஞ்சதுரக்கள்ளி, கொடிக்கள்ளி, இலைக்கள்ளி, திருக்குக்கள்ளி, நாயுருவி, கருப்புநாயுருவி முதலியனவாம்.

ஜீவன்—ஏகம்பாசாரம், சீனம், காரம், சூடன், அமுரியுப்பு முதலியனவாம்.

நாது—அஞ்சனபாஷாணம், அபிரகம், அவல்பாஷாணம் இலிங்கம், கந்தகம், சாட்டுத்தாளகம், கற்கடகபாஷாணம், கற்பரி, கற்பாஷாணம், காரந்தம், கார்முகில், குதிரைப்பல், கெவுரி, சங்கு, சவ்வீரம் முதலியனவாம்.

மூலநாது—துருஃபொன்னிரிளை, அபிரகம், வெள்வி நிமிளை, காரந்தம், கற்பூரச்சிலை, கல்நார், சாஸ்திரபேதி, கல்மதம், நீலாஞ்சனம், கருங்கல் நீலபடிகக்கல் கக்கான்கல், இராசவர்தம், கேருடக்கல், ஒடுமுதலியன உபரசங்களாம்.

௧௬ ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

ஜீவதாது சூதம்.

இச்சூதம் இரண்டுவகை. முதலாவது இரசம் இரண்டாவது செவ்வாழையில் வெளிப்பட்டவிந்தூராதம் இதனை அடரியுப்பு என்றுங் கூறுவர்:—

இச்சூதம் இதுவென்பது.

திருவருட்பா.

ஐதவாடங்காது மடங்காது தொடங்காது
வோகையொடுங்காது மடங்காது நடுங்காது
சூதமலங்காது விலங்காது கலங்காது
சோதிபரஞ்சோதியஞ்சோதிபெருஞ்சோதி
ஏசமுயங்காது கயங்காது மயங்காது
வேறியிறங்காது ஹங்காது கறங்காது
சூதமிணங்காது பிணங்காது வணங்காது
சோதிபரஞ்சோதியஞ்சோதிபெருஞ்சோதி

திருமந்திரம்.

போகத்தைவுள்ளவே போகாதுவாபுவு
மோகத்தை வெள்ளியுமீனும் வியாழத்தில்
சூதொத்தமென்முலை யானநற்சூதனும்
தாதிற்சூலமுந்து தலைகண்டவாரே.

கண்டனங்கண்டிபுங் காதல்செய்யோகத்து
மண்டலங்கொண்டிருபாலும் வெளிநிற்கும்
வண்டியை மேற்கொண்டுவானீருருட்டிடத்
தண்டொருகாபுடதளராது வங்கமே.

அங்கப்புணர்ச்சியுமாகின்றதத்துவ
மங்கத்திலிந்து வருகின்றபோகத்துப்

“ பங்கப்படாமற்பரி கரி த்துத்தம்மைத்
தங்கிக்கொடுக்கத்தலைவனுமாமே ”.

பாக்களிற் கூறியபடி இச்சூதம் ஒன்றிற் காரியப்படாது தன
தருள் வல்லபத்தா லெல்லாவற்றையுந் தானுட் கொண்டு
தானாகி வாங்கல் விடல் மேலேறுதல் கீழ்ச் செல்லுதல் தன்
மாட்டும் எதிரிட்ட வஸ்துவின் மாட்டும் அடங்காமையுந்
தனது ராகாதிகளால் அறுபத்துநான்கு சத்திகளாகிய தாது
க்களையும் நூற்றெட்டுப் பேதங்களாகிய உபரசங்களையுந் தன
து சொருபமாக்கிக் கற்பூரத்தைப் போல் தான் ஒன்றுமாகா
து பிரகாசித்தலாம். இதனைச் சோதி, சுயம்புவெனக்கூறுவர்.

சூதத்தின் சாமானிய காரண சிருட்டி.

திருமந்திரம்.

ஒங்காரியென்பாளவொருபெண்பிள்ளை
நீங்காதபர்சைநிறத்தினையுடையவ
ளாவகாரியாகியேழ்வரைப்பெற்றிட்டு
நிகாரததுள்வேயினிதிருந்தானே.

என்றபடி ஒம் (ஏ-து.) அகர, உகர, மகர, சிகர, வகர, யகர
மாம் ; இவைகள் அகரம்-உயிர், உகரம்-பரம், மகரம்-மலம்,
சிகரம்-சிவம் (சுட்டசாம்பல்). வகரம்-வடிவம், யகரம் சூதம்,
இச்சூதமே அண்ட பிண்டமாம். சூதம்-உபரசம், கெர்தி-கார
சாரம், பொன், அண்டமெனவும், விந்து, முலைப்பால், நாகம்,
அமுரி, பலம், பிண்டமெனவும், இவைகள் அக்ரி, பிருதிவி
சிரண்டின் ரையோகத்தால் பழச்சாறு நாகமாய்ப் போகாப்
புனலெனவும், அப்பு, கவா இரண்டின் ரையே:கத்தால்

௫௮ ஷ்டார்த்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

பூரீரே நடுச்சாறு வங்கமாய் வேகாக் காலெனவும், ஆகாசத்தின் குழிச்சாறே வழலை நிமினையாய் சாகாத்தலை யெனவும் இவைகள் “ஆறு தெருவி லகப்பட்ட சந்தியில் சாறுபடுவன” வென்ற திருமந்திரச் செய்யுட்கிணங்க ஆறு விடங்களிலும் உதக வேதை, நிறம், மணம், சுவை, பரிட்சை, குணம், பகல், இரவு ஜாமங்களில் நிற பேதங்களை தெரிந்து உதகமெடுத்து அவ்வுதகத்தில் பூரீர் சேர்க்க அமுரிக்குருவெனவும் (பூ-பிரமன், நீர்-விஷ்ணு) மண்ணுஞ் சலமுங் கலப்புற்றுப் பறங்கி வைப்பாலாயது பூத்த சன்னமாம். அவை வழலை சவுக்காரம், அவைச் சிறுநீரார் காச்சுகின்ற வழலை, சுண்ணாம்பும், உப்புங் கூட்டிக் காச்சுகின்ற வழலை. உவர்மண், வீரம், வெள்ளை முதலியவை சேர்த்துக் காச்சுகின்ற வழலையாம். இதனையே அமுரிக்குருவென்பர். இக்குருவால் காயசித்திக்ருரிய மகா மூலிகைகளை உண்ணுவது.

மகா மூலிகைகளாவது.

சுணங்கன், சோதிரோமம், செந்தாடு, பாலை, சாயா விருட்சம், சாய்கை வேதி, மூவிலக்குருந்தி, கற்றாமரை, கரு நொச்சி, கருநெல்லி, பொற்சீந்தி, செத்திராபி, நீலவேலி, வெண்புரசு.

செம்பு மூலிகைகளாவது.

அவுரி, ஓரிதழ் தாமரை, பிளியரணை, கோவை, சிவந்த கொடி வேலி, சிறிய கீரை, பிடார மூர்க்கி, கரிசாலை, அங்கிஷ் பாதி, செவ்வல்லி, கறுஞ்செம்பை, செங்சீரை, தும்பை, பொற்றலை.

ஷ்டாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௫௯

நாய மூல்கைகள்.

ஈரை சிந்தி, பொன்னாங்கண்ணி, சிறுபூளை, விழுவி, செருப்படி, முட்டை, உத்தாமணி, வெள்ளை குன்றி, வெள்ளலுகு, வெள்ளைச்சாறனை, வெதுப்படக்கி முதலியவையாம். இம்மூல்கைகளின் சமுதாய குணங்களையும் விர்து நாதத்தாலும், வஸ்துக்களின் சத்துரு மித்துருக்களாலும், ஒவ்வொரு பூதியங்களும் வஸ்துவின் சேர்மானங்களும், இனங்களும், கரு சோதனைகளும், உப்பு, பாஷாணம், உபரசம், லோகம் இவற்றின் பிறப்புகளும், நீற்றினம், உருக்கினம், செந்தூரவினம், வர்ணவினம், கட்டினம் முதலிய வினங்களும் பத்துவகை மித்திரங்களும், புடமார்க்கம், எரிப்புதிட்டம் ஊற்றின் குறி, அஷ்ட கர்மவாதக கருத்தொழில்களும், கட்டு வரிசைகளும், இனங்களும், ஆதிக்குருக்களும், குரு முடிக்குங் காலங்களும், செயரீர் காலம், உருக்கினங் காலம், திராவக காலம், சாறனை, செந்தூரமுடிக்குங் காலங்கள் தெரிந்து முதலில் குருமுடித்து அக்குருவால் பரிசேவதை முதலியவைகளை முடிப்பது. இங்ஙனம் முடிதலே உத்தரோத்தரம் சித்தி ஏம சித்தியாம்:—

திருவருட்பா.

- “ நரைதிரைமூப்பிவைநண்ணுவகைதரு
முறைதருபெருஞ்சீருடையநன்மருந்தே ”
- “ என்னைதானைக்குமருந்து இங்கேகிறுந்தாரையெல்லா
மெழுப்புமருந்து துன்னுமெய்ச்சேராதமருந்து ”

திருமந்திரம்.

“ நுரைதிரைரீக்கிநுகரவல்லார்க்கு
 நரைதிரைமாமுநமனுமங்கிலையே ”
 வீரமருந்தென்றுமவிண்ணோர்மருந்தென்றும்
 நாரிமருந்தென்றுமநந்தியருள்செய்தா
 ஸோதிமருந்திதுசொல்லவண்ணாதே.

என்ற பாக்களிற் குறித்தபடியாதலே சத்த சன்மார்க்க ஏம வித்தைபின்பயனாம் “சசனிருப்பது ஏமத்தொழிலிலே” என்ற தனுமறிக. விரிக்கிற்பெருகுமாகலின் சுருக்கியுரைத்தனம்.

ஷடாந்த சமரச சத்த சன்மார்க்க தீபிகை
 முற்றிற்று.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் திருவடிகளே துணை.

